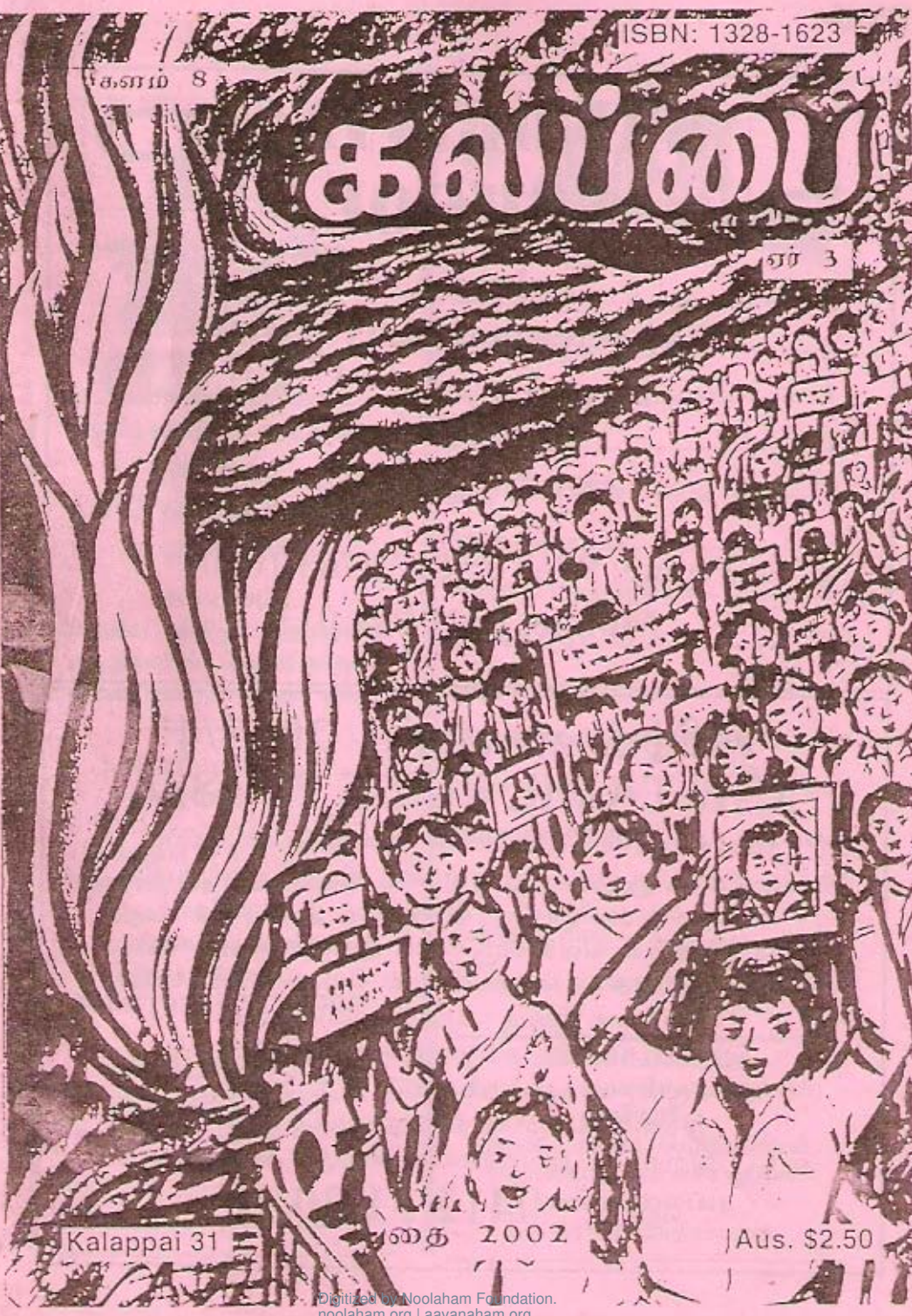

ISBN: 1328-1623

சனம் 8

கலப்பை

ஏ 3

Kalappai 31

சனம் 2002

Aus. \$2.50

L SAI DRIVING SCHOOL P

by an
Experienced Instructor

Contact:

ANANDARAJAN(Raj)

Phone: 9763 7515 / 9763 1620

Mobile: 0411 091 013

‘தமிழ்க் கையேடு 2003/4’ NSW TAMIL GUIDE 2003/4

தமிழ்க் கையேட்டின் 2003/4 ஆண்டுக்கான பதிப்பு வெளிவரவிருக்கின்றது என்பதை சிட்னி வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றோம். 2001ம் ஆண்டில் வெளிவருவதாக இருந்த இந்தப் பதிப்பு தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் வெளியிடமுடியாமல் போனதை இங்கு அறியத்தருகின்றோம். இதுவே சிட்னித் தமிழருக்கென வெளிவரும் சமூக, வர்த்தகக் கையேடு இதுவாகும். இதனை தமிழ் வர்த்தக நிலையங்களில் வருட இறுதியில் இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு: **0412 31 30 10**

KALAPPAI

மனித மனத்தை உழுதின்ற

“கலப்பை”

உலகத் தமிழர்தம் உணர்வை

உயர்த்தி நிற்கும்

‘கலப்பை’,

ஒன்றிய தமிழர் தோழமை

ஆதரவில் வெளிவரும்

காலாண்டுச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி :- Aus. \$2.50

ஆண்டுச்சந்தா

உள்நாடு :- Aus. \$10.00

வெளிநாடு :- Aus. \$20.00

பிரசுரிக்கப்படாத பணப்புகளைத்

திரும்பப் பெற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன்

தொடர்பு கொள்ள.....

Tele: (02) 4737 9007

“KALAPPAI”

36 SWAN AVENUE,
STRATHFIELD, NSW 2135
AUSTRALIA

Email:

kalappai@yahoo.com

உள்ளே

மனித மனங்களை உழுது.....	2
என்னில் இருவர்.....	4
அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம்	6
பொங்கு தமிழ்.....	13
தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டி 2002.....	20
Greek Poems.....	23
சிவாஜியே எங்கு சென்றாய்.....	24
தோலின் மதிப்பு.....	25
பணயின் கதை.....	29
மாகாக்கி சுப்பிரமணிய பாரதியார்.....	33
அவள் பாவம்.....	40
IRRIGATION PROJECTS IN	42
நட்பு.....	50
மீண்டும் பூபாளம்	51
ராட்டினப் பாவைகள்.....	54

அட்டைப்படம் :

திரு. ஆ. ஞானசேகரம்(ஞானம்)

ஒவியம் :

திருமதி மனோ ஜெகேந்திரன்

ராஜ்பிரகாஷ் பாலச்சந்திரன்

வடிவமைப்பு:

Dr. பொன் கேதீஸ்வரன்

மனித மனங்களை உழுது பண்படுத்தும் கலகலப்பான கலப்பை இதழ்

இன்று உலக நாடுகளெங்கும் தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நாட்டு மக்களாகவும் அந்த நாட்டு மொழியைப் பேசுவோராகவும் வாழ்கின்றனர். எனினும், அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழை மறந்துவிடவில்லை.

1. தமிழ் வளர்ச்சியில் கலப்பையின் பங்களிப்பு

பல நாடுகளில் தமிழ் மக்கள் பிள்ளைகளுக்கு அங்குள்ள தமிழ் அறிஞர்களைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாக்கித் தமிழ் பயிற்றி வருகின்றனர். அது மட்டுமன்றிப் பேரறிஞர்கள் சிலர் தாம் வாழும் நாடுகளில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டு அந்நாட்டில் நாழும் தமிழர்களின் தமிழ் அறிவை வளர்த்து வருகிறார்கள். அவுஸ்திரேலிய நாட்டில் வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைதான் "கலப்பை" என்ற தமிழ் இதழாகும்.

2. தமிழ்ச் சங்கத்தின் பணி
"கலப்பை" அவுஸ்திரேலியாவின் சிட்னிப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்

சங்கத்தின் சிறந்த தமிழ் இதழாகக் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. மனித மனதை உழுகின்ற கலப்பை. இதழ் உலகத் தமிழர் தம் உணர்வை உயர்த்தி நிற்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

3. வாயார வாழ்த்துகின்றோம்.

கலப்பை சஞ்சிகையின் ஏழாவது ஆண்டின் மூன்றாவது இதழைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இலங்கைத் தமிழனாகிய எனக்கு அண்மையில் கிடைத்தபோது பெரு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இவ்விதழ் தொடர்ந்தும் பல ஆண்டுகள் வெளிவந்து தமிழை வளர்க்கவேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

கலப்பை இதழின் ஆசிரியர் புதிய பாலம் என்ற தலைப்பில் அவுஸ்திரேலியாவின் உயர்நிலை மக்கள் ஆதிவாசிகளுக்குச் செய்த அழிவுகளையும் இன்று அவர்களை மதிப்பதற்கும் உயர்த்துவதற்கும்

செய்யும் செயல்களையும் ஆதார பூர்வமாக வெளிப்படுத்தி உள்ளார். வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களும் மதிக் கப்பல் ஆரம்பிக் கப்பட்டிருப்பதையும் அவர் தமது சிறிய கட்டுரையில் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார்.

4. வரலாறு கூறும் பாடம்
இவ்விதழில் காணாமல் போனவன் (நிலா, யாழ் மருத்துவ பீடம்), எங்கள் சிந்தனை உயிரக்காதவரை (அஞ்சலா ஞானரட்ணம்), மலைகளும் மனிதர்களும்(நளாயினி இராஜரட்ணம்- யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடம்), சுவரொட்டி (பாமதி சோமசேகரம்), சும்மா இருந்தால் சொகுசல்லோ(மனோ ஜெகேந்திரன்) ஆகிய சிறந்த கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஈழத்தின் புகழ்பூத்த அறிஞரும், நூலகருமான அமரர் கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் நாம் இருக்கும் நாடு நமதென்றறிவோம் முதல் கடற்படையணி வரவும், வெள்ளையர்களின் குடியேற்றமும் கலப்பை இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவுஸ்திரேலியாவில் வெள்ளையர்களின் வரவும் செயல்களும் பற்றி இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கின்றது.

ஈழத்தின் சிறந்த இளம் அறிஞர்களில்

ஒருவராக விளங்கும் பேராசிரியர் கலாநிதி பொன்.பூலோகசிங்கம் அவர்கள் தமிழ் இனத்தின் பரம்பலும் பிரச்சனைகளும் என்ற கட்டுரையில் தமிழரின் தொல்குடிகள் முதல் உலகெங்கும் இன்று வாழும் தமிழ் பற்றியும், வளரும் தமிழ் பற்றியும் நீண்ட தொடர் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

இவ்விதழில் விளையாட்டுத்துறை, கலைஞர்களின் சிறப்பு, புலம் பெயர் மக்களின் பிரச்சனைகள், குடும்பச் சிக்கல்கள் முதலிய பல விடயங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ளன.

5) கலப்பை இதழ் வாழ்க!
இவ்விதழ் மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. மேலும் சிறப்பாகத் தொடர்ந்து வெளிவரவேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

கலகலப்பான கலப்பை இதழை ஆதரித்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிய வேண்டியது அபிமானிகளது கடமையாகும். கற்றாரும், மற்றாரும் படித்தின் புறத்தக்க பல அரிய கட்டுரைகள் இவ்வெளியீட்டில் இடம்பெற்றிருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாதல்லவா? கலப்பை இதழ் வாழ்க! வளர்க என வாழ்த்துகின்றேன்.

பி. நடராஜா (மயிலங்கூடலூர்)

என்னில் இருவர் - லெனற் வேமர் - (தமிழில் - விழிமைந்தன்)

அப்போது நான் ஒன்பதாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஒரு ரம்மியமான மாலை நேரம். இளமை ததும்பிய சூரியனின் கதிர்கள் பூங்கொத்துக்களில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. வீட்டுக்குள்ளிருந்து பாட்டியின் இருமல் ஒலி வந்துகொண்டிருந்தது. நான் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தவனாய் வீட்டு முற்றத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போதுதான் அந்தப் பெண் என்னை நோக்கி வந்தாள். அவளை எனக்கு முன்பின் தெரியாது. ஆனால் அவளது முகம் மிகப் பரிச்சயமானதாகத் தோன்றிற்று.

“உன்னுடைய பெயர் கேஸி ஹோஸ் என்பதா?” அவள் என்னை வினவினாள். “ஆமாம்” என்றேன். “நீ என்னுடன் வரவேண்டும்” அவள் சொன்னாள். மிகமிகப் பரிச்சயமானதாகத் தோன்றிய அவளது முகத்தினால் நான் வசீகரிக்கப்பட்டிருந்தேன். அவளை எனக்கு முன்பின் தெரியாவிடினும் அவளை நம்பலாம் என்று எதனாலோ எனக்குத் தோன்றிற்று. கேள்வி எதுவுமின்றி நான் அவளைப் பின்தொடர்ந்தேன். எங்களுடைய வீடு கடற் கரைக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்தது. அடர்ந்த மரங்கள் சூழ்ந்த கடற்கழி ஒன்றிற்கு அவள் என்னை அழைத்துப் போனாள். எனக்குப் பயமாக இருந்தாலும், ஏதோ ஒன்று அவளை நம்பலாம் என்று எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தது.

மரங்கள் நிறைந்த ஓரிடத்தில் நாங்கள் நின்றோம். மரக்கொப்புகளை அவள் விலக்கிய போது மிக விசித்திரமான வாகனம் ஒன்றைக் கண்டேன். அது சில்லுகள் இல்லாத ஒரு சாம்பல்நிறக் காரைப்போல இருந்தது: பளபளத்தது: வடுவடுத்தது. அதற்கு ஒரேயொரு சிறிய கதவு இருந்தது.

என் மூளையில் ஒரு பின்னல் அடித்தது. “ஏய்! ... நீ ..... வேற்றுக் கிரகத்தைச் சேர்ந்தவளா?” “இல்லை!” ஒரு சின்னச் சிரிப்புடன் அவள் பதில் சொன்னாள். “நானும் கேசி ஹோஸ் தான். நீ எதிர்காலத்தில் நான் ஆவாய்” “புரியவில்லை!” “இது ஒரு காலயந்திரம்” என்றாள் அவள். “நான் இதை உருவாக்கினேன். நீ ஒரு நாள், ஒரு காலயந்திரத்தை உருவாக்குவாய். உண்மையில் இதை உனக்கு நான் சொல்லக்கூடாது. ஆனால் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.”

இவள், ... எதிர்கால நான், ...? எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன். “அதனால்தான் எனக்கு உடனடியாக உங்களில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டதா?” என்று கேட்டேன். “ஆமாம் இப்போது நாங்கள் வேண்டாமானால் இதில் ஏறி ஒரு றவுண்ட் அடிக்கலாம். நீ எப்போது போக விரும்புகிறாய்?” “ஏன், நாங்கள் இப்போதே போவோம்!”

உண்மையில் நான் கொஞ்சம் வெட்கமடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அவளிடத்தில் எனக்கு என்ன வெட்கம் என்று தோன்றிற்று. “டைனோசோர் காலத்துக்குப் போவோமா?” என்று நாம் இருவரும் ஒரே நேரத்திற் சொன்னோம்.

காலயந்திரத்தில் ஏறி அமர்ந்தோம். அவள் ஒரு லீவரை இழுத்தாள்: சில பட்டன்களைத் தட்டினாள். சில ஆளிகளைப் போட்டாள். நாற்புறமும் திடீரென்று இருள் சூழ்ந்தது. “ஆசனத்தில் நன்றாகச் சாய்ந்துகொள். அதிகம் அசையாதே!” இருளுக்குள் இருந்து அவள் குரல் வந்தது. மிக விசித்திரமான ஒரு உணர்வு என்னைச் சூழ்வதை உணர்ந்தேன். ம்... ம் ..... “இது ஒரு விசித்திரமான உணர்வு.” அவள் சொன்னாள், “உங்களுக்கே இது விசித்திரமாக இருக்கிறதா? நானல்லவா என்னுடைய எதிர்காலத்தை என்முன் பார்க்கிறேன்! இப்படியொரு விசித்திரமான வாகனத்தில் என்னுடையே சேர்ந்து பயணம் செய்கிறேன்!”

“ஆமாம்” சொன்னாள் அவள். “ஆனால் இதைப்பற்றிய நினைவுகள் எனக்கு அடிக்கடி வருகின்றன. நான் இதேமாதிரி முன்பொரு முறை பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் அப்போது நீ இப்போது இருக்கிற ஆசனத்தில் இருந்தேன்”

நான் மறுமொழி சொல்வதற்குள் ஒரு குலுக்கலுடன் வாகனம் நின்றது. நெடியுயர்ந்த சிற்றிலைச் செடிகளுடன் கூடிய அடர்ந்த காடு எம்முன் காணப்பட்டது. நாங்கள் இறங்கினோம். “பயங்கரத் தோற்றமுள்ள டைனோசோர் ஏதாவது வந்தால் உடனே உள்ளே ஏறிக் கதவை மூடிக்கொள்”. அவள் என்னை எச்சரித்தாள்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன்: பார்வைக்கெட்டியவரை டைனோசோர்

எதுவும் காணப்படவில்லை. எதுவோ மிகவும் மோசமாக மணத்தது. “அதோ! .... .. மேலே!” வானத்தில் உதயமாகிக் கொண்டிருந்த நிலவை கரிய நிழல் ஒன்று மறைத்தது. அது ஒரு ரேறோட்கரில். பறவையைப் போன்ற இறக்கைகளும் அலகும் அந்தப் பறக்கும் டைனோசோருக்கு இருந்தன. அதனுடைய பிறம்மாண்டமான உருவம் வடக்கே குமுறிக் கொண்டிருந்த மேகங்களுக்கிடையில் மறைந்தது. பார்வையைத் தூரச் செலுத்தியபோது சில ட்ரைசெராரொப்ஸ்களைக் கண்டோம்.

“இப்போது, நான் ஏன் உன்னிடம் வந்தேன் என்பதை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்” காலயந்திரத்தினுள் ஏறி அமர்ந்தபோது அவள் சொன்னாள். “உன்னுடைய வயதில் நான் இருந்தபோது நான் எங்களுடைய பாட்டியுடன் அதிகமாகப் பேசுவதே இல்லை. நான் அவளை அவட்சியப்படுத்தினேன். காது கேளாத பாட்டியுடன் பேசுவது எனக்கு எரிச்சலை மூட்டும். சில சமயம் அவளை அழவும் வைத்திருக்கிறேன்.” தூரத்தில் தெரிந்த சைக்கல் மரங்களைப் பார்த்தவாறு அவள் தொடர்ந்தாள். “இப்போது அதற்காக வருந்துகிறேன். பாட்டி நெடுங்காலம் சீவித்திருக்கவில்லை. நான் அவளுடன் அன்பாக இருந்திருக்கலாம். இதைப்பற்றி நான் மிகவும் வருந்தியதாலேயே இந்தக் காலயந்திரத்தைக் கட்டினேன்.” அவள் என்னைப் பார்த்தாள். நான் தலை குனிந்துகொண்டேன். உண்மையில், நான் எனது பாட்டியை அதிகம் மதிப்பதில்லை. அவளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. “நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” மெதுவாக நான் கேட்டேன்.

27ம் பக்கம் பார்க்க

அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பாணம்

பாகம் 4

முதியோன்

சாத்தீக்கொடுமை

வடக்கேயிருந்து இந்தியாவுக்குள் வந்து குடியேறிய ஆரியர் கூட்டம் வருணாசிரம தர்மத்தை இந்தியாவுக்குள் புகுத்தி, அதைப் பரவவிட்டு, அத்தர்மத்தை யாவரும் கடைப்பிடிக்குமாறு வற்புறுத்தினார்கள். அதாவது மனிதகுலத்தை, அவரவர்கள் செய்யும் தொழிலை மூலமாகக்கொண்டு, நாலு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் சட்டதிட்டங்கள் வகுத்து, அந்தந்த வகுப்பினர் அவரவருக்கு அமைத்த சட்டதிட்டங்களை மீறக்கூடாது என்று மனுநீதி சாஸ்திரத்தில் எழுதி வைத்தார்கள். இந்த நாலு பிரிவுகளாவன:— பிராமணர், சூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகும்.

பிராமணர்: இவர்களுக்கு வேதம் ஒதுவதும், கோவில்களில் பூசை செய்வதும் தான் முக்கியமான வேலை. மற்ற வகுப்பினர் கொடுக்கும் தட்சணைதான் இவர்களுக்கு வருமானம். தாங்களே கடவுளின் பிரதிநிதிகள் என்றும் தாங்கள் வழிகாட்ட மற்ற வகுப்பினர் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்றும் சட்டம் வகுத்தார்கள். கோவில்கள் அமைப்பதற்கான விதிகள், சமூகத்தில் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் தங்களுக்கிடையில் நடந்து கொள்ளவேண்டிய விதிகள், கோவில்களில் பூசைகள், ஆராதனைகள் நடக்கும் பொழுது கடைப்பிடிக்கவேண்டிய முறைகள் இப்படிச் சட்டங்கள் அமைத்து, மற்ற மூன்று வருணத்தவர்களுக்கும் எசமானர்களாகத் தங்களைத் தாங்களே நியமித்துக்கொண்டார்கள்.

சூத்திரியர்: இவர்கள் அரசனையும் அரசவையையும் நாட்டுமக்களையும் காப்பதில் முக்கிய பங்களிக்கும் போர்வீரர் வகுப்பினராகும். இவர்கள் படைக்கலமேந்தி நாட்டின் பகைவரையும், உள்நாட்டுக் கலகக்காரரையும் எதிர்த்து வெற்றிகொண்டு நாட்டைக் காப்பாற்றும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டவராவர்.

வைசியர்: உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டாருடனும் வாணிபம், வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விருத்திப்பண்ணியும் நாட்டின் நிதிநிலைமையை ஒழுங்கமைத்துச் சீர்படுத்தியும் வைத்திருக்கும் வேலைகளுக்குப் பொறுப்பாக உள்ளவர்கள்.

சூத்திரர்: இவர்கள் விவசாயம், வியாபாரம், கைத்தொழில், கலை கலாச்சாரம் முதலியவற்றையே தமது வாழ்க்கைமுறையாகக் கடைப்பிடித்து, மற்ற வகுப்பினருக்கு அனுசரணையாக வாழ்க்கடமைப்பட்டவர்கள். இவர்கள்தாம் இந்த நான்கு பிரிவினருக்கும் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்கள். விவசாயம், கைத்தொழில் இன்றேல் மற்ற வகுப்பினருக்கும் வாழமுடியாது. சூத்திரர்கள் நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருந்தும் அவர்களுக்கு உரிய நீதி மனுநீதிசாஸ்திரத்தில்

கொடுக்கப்படவில்லை. மேற்கூறிய பிரிவுகளை விட, இன்னுமொரு மோசமான பிரிவுமுறையைக் கீழைத்தேயத்தவர்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். அதுதான் தொழில்சார் சாதிப்பிரிவினை. இதன்பிரகாரம் வேளாளன், வண்ணான், அம்பட்டன், நளவன், பள்ளன், பறையன், முக்குவன், கோவியன், சாண்டான், சேனியன், தச்சன், கொல்லன், கம்மானன், தட்டான், கரையான், சக்கிலியன் என்று இப்படி எத்தனையோ பிரிவுகள் எங்கள் நாட்டில் வழக்கிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. (இப்போது சிறிது சிறிதாகச் சாதிப்பிரிவினை அங்கு அருகிவருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்) ஒருவரின் தொழிலைக்கொண்டு அவரை ஒரு சாதிப்பிரிவுக்குள் சேர்த்து விடுகிறார்கள். மேற்கூறிய வேளாளர் (வெள்ளாளர்) என்னும் பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகமாக விவசாயம் செய்யும் பெரிய கமக்காரராக அல்லது வியாபாரிகளாக இருப்பார்கள். இவர்கள் தங்களை உயர்ந்த சாதியராகக் கணித்துக் கொண்டு மற்றவர்களைத் தாழ்மையாகவும் இழிவாகவும் நடத்தி வந்தார்கள். வண்ணார் என்னும் கூட்டம் வேளாளருக்குத் துணி வெளுத்துக் கொடுத்து அவர்கள் கொடுக்கும் ஊதியத்தைக்கொண்டு உயிர்வாழ்பவர்கள். இவர்கள் கலியாணவீடு, சாஸ்திரங்களில் கட்டாயம் பிரசன்னமாகி அங்குதேவைப்படும் வெள்ளைத் துணி முதலியவற்றைக் கொடுத்து உதவவேண்டும். அம்பட்டர் என்பவர்கள் வேளாளருக்கு தேவைப்படும்போதெல்லாம் தலைமுடி வெட்டவும், மங்கல நாட்களிலும் சாஸ்திரமும் அவர்களுக்கு நியமித்த சில காரியங்களை அவசியம் நின்று செய்யவேண்டியவர்களுமாவர். நளவர் கமக்காரரின் பனை, தென்னை மரங்களில் ஏறி ஒலை வெட்டவும், கள்ளுச்சீவவும், கூலி

வேலை செய்யவும் பயன்படுத்தப்படுவர். பறையர் சாஸ்திரம் பறைமேளம் அடிக்கவும், மற்றும் இழிவேலைகள், கூலிவேலைகள் செய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள். சக்கிலியனுக்குத் தினமும் மலசலகூட்டம் சுத்தம் செய்யும் வேலை. பள்ளர் வேளாளர் இட்ட வேலைகளையெல்லாம் தட்டாமற் செய்து முடிக்கவேண்டும். இவர்களில் எவருக்காவது வேளாளரின் வீட்டினுள் காலடி எடுத்துவைக்கவும் அனுமதி கிடையாது. அவர்கள் முற்றத்திலேயே நின்று ஆணைகளை ஏற்று வேலைகளைச் செய்துவிட்டு கூலி, மிஞ்சின உணவு முதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு போகவேண்டியது.

இவர்களுக்கு உணவு பரிமாறுவது ஒரு வித்தை. கோடியில் நிற்கும் வாழையில் இலைவெட்டிவந்து இருகைகளிலும் ஏந்திக் கொண்டு வெள்ளாடிச்சி இடும் (பிச்சை) உணவை வாங்கிக் கொண்டு தூரத்துக்குப் போய் ஒதுங்கியிருந்து சாப்பிடவேண்டும். தண்ணீர், பனங்கட்டியுடன் வெறும் தேநீர் முதலிய பானங்களைத் தேங்காய்ச் சிரட்டையில் தான் கொடுப்பார் வேளாளத் தலைவி. ஒரு வேளாளன் தெருவால் போகும் பொழுது இவர்கள் எதிர்ப்பட்டால், தங்கள் தோளிற் சால்வை இருந்தால் அதைக் கமக்கட்டுக்குள் எடுத்துவைத்துக்கொண்டு வேளாளனுக்கு ஒதுங்கி வழிவிடவேண்டும். ஆனால் நளவன் சேர்த்த கள்ளுமட்டும் கமக்காரன் அவனிடம் கையேந்தி வாங்கி ஆனந்தமாகக் குடிப்பார். அவனுடைய வீட்டுக்குக் கமக்காரன் போவதில்லை. ஆனாலும் ஒரு அலுவலுக்குமட்டும் போவார். அது அவரின் விரசத்தைத் தணித்துக் கொள்ள! இவர்கள்

கோவில் கருக்குள் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. வெளியே நின்று கும்பிட்டுவிட்டுத் திரும்ப வேண்டியது தான். வேளாளரின் சாவீட்டிலிருந்து பிணத்தைக் காவிச் சுடலையில் கொண்டு சேர்ப்பதும் கோவிய்தான் அந்தத் தொழில் புரியவேணும். சாண்டார் என்பவர்கள் செக்கில் எண்ணெய் பிழிந்து வேளாளருக்குக் கொடுப்பவர்கள். சேணியர் வந்து வேளாளப் பெண்களுக்குச் சேலை நெசவு செய்து கொடுப்பவர்கள். வேளாளருக்கு இவர்கள் எல்லோரும் தீண்டத்தகாத சாதியினர் அல்லது தள்ளி வைக்கப்பட்டவர்கள். குறைந்த சாதியினர் வேளாளரை நீங்கள், உங்கள் என்று விளிப்பதில்லை. பள்ளர், பறையர் வேளாளருடன் பேச நேர்ந்தால், கூனிக்குறுகி நின்றுகொண்டு, அவர்களை “நைந்தே! நயினார்! நாச்சியார்! நாம் என்ன சொல்லுதாம்” என்று விளித்துத்தான் ஏதாவது கெடுக்கவார்கள். அடே! என்றுதான் வேளாளரின் பதில் வரும். மனித குலத்துக்கே அவமானச் சின்னங்கள், இந்த மனிதர்கள்!

விவளிநாடுகளில் முதியோர்

மனிதரை மனிதர் ஒதுக்கிவைக்கும் வழக்கம் சாதிபேதத்தினால் மட்டும்தான் ஏற்பட்டது என்று நினைக்காதீர்கள். கீழைத்தேய, முக்கியமாக ஈழத்தமிழரின், பண்பாட்டில் அப்படியொரு ஒதுக்குமுறை நடைமுறையில் இதுவரைகாலமும் இருந்திராதபோதும், புலம்பெயர்ந்தோர்களில் அநேக குடும்பங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது மனதுக்கு வேதனைதரும் ஒரு அனுபவம். அதுதான் முதியவர்களை மதிக்காமை.

குடும்பத் தலைமகன் அல்லது தலைவி பெற்றோரை ஊரிலிருந்து உவ்விடமிருந்து துன்பம் அனுபவிக்காமல் இந்த நாட்டுக்கு வாருங்கள். நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லி அவர்களை இங்கு அழைத்துவிட்டு, சிலநாட்கள் செல்ல அவர்களைச் செல்லாக் காசாகக் கூட மதிக்காமல் இம்சைப்படுத்துகிறார்கள். நாம் தருவதைத் தான் சாப்பிட வேணும். நாம் சொன்னதைத்தான் செய்ய வேணும். நாம் அனுமதி தரும் இடங்களுக்குத்தான் போகவேணும். நாங்கள் அனுமதித்த ஆட்களுடன்தான் பேச்சுவார்த்தை வைத்திருக்கலாம். எங்களுக்கு வசதியான மாதிரித்தான் வீட்டில் நடைமுறைகள் எல்லாம் இருக்கும். நீங்கள் அதுக்கெல்லாம் இசைவாக நடந்து கொள்ளவேணும் என்று கட்டுப்பாடுகள் நிறையப் போடுவார்கள். முதியவர்களின் ஆசாபாசங்கள், அவர்களின் வசதிகள், அவர்களின் கஷ்டங்கள் இவை எதுவும் கணக்கில் எடுக்கப்படமாட்டா. எனக்குத் தெரியும், சில குடும்பங்களில் பிள்ளைகளும் பேரமக்களும் கடையில் Take-away வாங்கிவந்து பெற்றோருக்கு முன்னால் வைத்து சவடாலாகச் சாப்பிடுவார்கள். அவர்களுக்கு அதில் பங்கிராது. அதே பெற்றோர் கடையில் ஏதாவது ருசியான சாப்பாட்டுவகையைக் கண்டால் அதைப் பேரப்பிள்ளையை நினைத்து வாங்கிவந்து கொடுப்பார். இப்படி முதியோரைப் புறத்திகாட்டி நடந்த குடும்பங்களை எத்தனையோ தடவை நான் நேரில் கண்டிருக்கிறேன். பெற்றோருக்கு வேறாக சாப்பாட்டுக் கோப்பை, வேறாகக் கப், இப்படி, ஒரு சாதி குறைந்தவனை அல்லது வேலைக்காரனை எப்படி நடத்துவார்களோ, அதே கதிதான் இந்தப் பெற்றோருக்கும்.

ஆனால் அவர்களிடம் நன்றாக வேலைகள் மட்டும் வாங்கிப்போடுவார்கள். சுகவீனமாகப் படுக்கையில் விழுந்து விட்டால் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்துவிட்டு, அவர்களை விசிற்பண்ணி விடுப்புப் பார்ப்பார்கள். அந்தப் பெற்றோர் ஆஸ்பத்திரித் தாதிகளின் தயவைத்தான் எதிர்பார்த்திருக்கவேணும். புண்ணியஞ் செய்திருந்தால் நல்ல தயவுள்ள தாதி வந்து கிடைப்பார். இல்லாவிடில் நரகம்தான்! (என்னுடைய கடைசி நாட்களைப்பற்றியும் யோசிக்கவேண்டிய நேரமிது!)

ஊரிலிருக்கும்பொழுது பெற்றோருக்கு எத்தனை வயதானாலும், அவர்களுக்குத் (technical) அறிவு குறைவாக இருந்தாலும், பிள்ளைகள் அவர்களைக் கனம்பண்ணியும் அவர்களுக்குப் பணிந்தும் நடப்பார்கள். பெற்றோர் இடும் ஆணைகளை லேசில் தட்டமாட்டார்கள். முக்கியமான அலுவல்களைப் பெற்றோரை மேலாமல் செய்யத் துணியமாட்டார்கள். ஆனால், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் நிலைமை வேறு. அங்குள்ள சட்டங்களின்படி பெற்றோராவது பிள்ளையாவது ஒவ்வொருவருக்கும் தனிச் சுதந்திரம் இருக்கிறது. பெற்றோர்தானும் பிள்ளைகளை மனம் நோக ஏசக் கூடாது, கண்டிக்கக் கூடாது. அடித்தால் பொலிஸ்காரன் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவான். கணவன் மனைவிக்கு மிடைமீல்கூட அதே சட்டங்கள்தான். ஒரு அளவுக்கு வாயல் கண்டிக்கலாம்: ஆனால் மனத்தைப் பாதிக்கும்படி ஏசவோ அடிக்கவோ கூடாது! இந்தச் சட்டங்களில் நன்மை இருக்கிறது: தீமையும் இல்லாமலில்லை. பிள்ளை சுதந்திரமாக வளர்ந்தால் அதன் அறிவு நன்றாக விருத்தியடையும். பெற்றோர் ஏசுவார்களோ என்னும் பயத்துடன்

அலுவல்கள் செய்யும் குழந்தையின் மூளை வளர்ச்சி குன்றியிருக்கத்தான் செய்யும். மாறாக, கண்டித்து, புத்திமதி சொல்லி வளர்க்கப்படாத பிள்ளைகள் முன்னேறாமலும், போக்கிரிகளாகவும் வளருவதைக் காணலாம். எங்கள் நாட்டில் வயதானவர்கள் தங்கள் சொந்த வீட்டிலேயே தங்கியிருந்து வாழ்க்கையை முடிப்பர். அதனால் அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை, தற்கௌரவம் மனதில் உறைந்திருக்கும். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலோ அக்காவைத்துப் பார்க்கட்டும், அண்ணன் பார்த்தாலென்ன என்று பெற்றோரைப் பேணும் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்து மற்றவர்கள்மேல் சுமத்திவிடுவார்கள். முதியவர்களுக்கென்று ஒரு தனிப்பட்ட வாழ்க்கை இந்த நாடுகளில் இல்லை. பிள்ளைகளுடனேதான் வாழ்ந்து அவர்களுக்கு அனுசரணையாக நடந்துகொண்டு தமது வாழ்நாளைக் கழிக்கவேணும் என்றொரு நியதி.

பாவனைப் பாத்திரங்கள்

1920, 30களில் கண்ணாடித் தம்ளர் (glass tumblers) பீங்கான் முதலியன பரவலாகப் பாவனைக்கு வரவில்லை. சமையல் செய்வதற்கு யாவரும் மண்ணால் செய்த பாளை, சட்டி, முட்டி, குடுவை, அரிச்சட்டி, முதலியவற்றையே புளங்கினார்கள். அத்துடன், குடிப்பதற்கும் வேறு உபயோகங்களுக்கும் பித்தளை, வெங்கலம், அலுமினியம் முதலிய உலோகங்களினாற் செய்த பாத்திரங்களையே எல்லாரும் பாவித்தார்கள். சாப்பிடுவதற்கு இப்போது பாவிக்கப்படும் பீங்கான் கோப்பை அப்போது மிகவும் அருமை. எங்காவது பணக்காரர் வீடுகளில் அல்லது சிங்கப் பூரிலிருந்து

இளைப்பாறித் திரும்பியவர்கள் வீடுகளில் மட்டும் தான் காணலாம். சாதாரணமாக வாழையிலையில் சாப்பிடுவார்கள், அல்லது பனையோலையில் இழைத்த தடுக்குத்தான் சாப்பாடுபோட்டுச் சாப்பிட உதவும். நான் சிறுவனாக இருந்த அந்தக்காலத்தில், பாணங்கள் - அதாவது நீராகாரம் (பழஞ்சோற்றுத் தண்ணீர்), மோர், சோறுவடித்த கஞ்சி, முதலியன - சிரட்டையில் தான் குடிப்பார்கள். சிரட்டை என்பது நல்ல முற்றின தேங்காயைச் சரிபாதி மட்டமாக உடைத்து, தேங்காயைத் துருவிச் சமையலுக்குப் பாவித்துவிட்டு, அந்தக் கோதின் புறத்தியிலுள்ள தும்புகள் முற்றாகப் போகும்வரை அதை நன்றாகச் செதுக்கி எடுத்தால் அது நல்லதொரு (உரி) கப்புக்குச் சமமானாக இருக்கும். கைபிடி தேவையில்லை, ஏனெனில் சிரட்டையில் கொதிநீர் ஊற்றினாலும் சுடாது. கையில் வைத்திருந்தே குடிக்கலாம். கீழே விழுந்தாலும் உடையாது, செலவுமில்லை. சிலகாலம் செல்ல, அநேகமான வீடுகளில் பித்தளையால் அல்லது வெங்கலத்தால் செய்த மூக்குப்பேணி பாவிப்பார்கள். அதில் உதடு முட்டாமலே அண்ணாந்து பருகுவார்கள். கழுவாமலே மற்றவரும் பாவிக்கலாம். முற்காலத்தில் தேநீர், கோப்பி, குளிர் பாணங்கள், ஐஸ் க்ரீம் முதலியன சாதாரணமாக வீடுகளில் பாவிப்பது மிகவும் அருமை.

அந்தநாளைய அடுப்படி நிலமட்டத்தில் தானிருக்கும். பெண்கள் நிலத்தில் குந்தியிருந்துதான் சமைப்பார்கள். ஆகவே, பாத்திரங்களைப் பரவி வைத்து நிதானமாகத் தெரிந்தெடுத்துப் பாவிப்பார்கள். மட்பாத்திரங்கள் நிலத்தில் விழுந்தால் அநேகமாக உடையமாட்டா. ஏனெனில் நிலம் அநேகமான வீடுகளில் மண்ணால்

இணக்கி, சாணாகம்போட்டு மெழுகின நிலமாகத்தானிருக்கும். உடைந்தாலும் அவை அதிக விலையில்லாதவைதானே! பித்தளை, வெங்கலப் பாத்திரங்களை பழப்புளி, சாம்பல், மணல், தேங்காய் பொச்ச முதலியன கொண்டு தேய்த்து மினுக்கிக் கழுவிப் பாவிப்பார்கள். சவக்காரம் சேர்ப்பதில்லை. இப்படி கழுவின பித்தளைப் பாத்திரங்கள் பொன்போலப் பளபளவென்று மினுக்கிக்கொண்டிருக்கும்.

கள்ளப்பூனை களவெடுத்துச் சாப்பிடாதபடி உணவுகளை அநேக வீடுகளில் உறியில் வைத்துத் தொங்கவிடுவார்கள். உறி என்பது பனையோலை ஈர்க்கினால் பின்னப்பட்டது, 4, 5 உணவுப் பாத்திரங்களை வைக்கக்கூடியதாகத் தட்டுகள் கொண்டது. உறியை மேலே வளைவிற் தொங்கவிட ஊஞ்சல் போல ஆடும், வளர்ந்தவர்களுக்குத்தான் அது எட்டும்.

அந்த நாட்களில் மச்ச, மாமிச உணவுகள் குறைவு. அநேக வீடுகளில் ஆரதக்கறியென்று காய்கறி உணவுகளையே சமைப்பார்கள். அத்துடன் பால், தயிர், மோர், நெய், வெண்ணெய், முதலியவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். அசைவ உணவுகள் சமைக்கும் நாட்கள் கிழமையில் 2, அல்லது 3 நாட்களாக இருக்கலாம். அடிக்கடி விரதம் அனுட்டிப்பார்கள், ஆகவே சைவம். சில வீடுகளில் மட்டுமே மச்ச, மாமிசம் தினமும் சமைப்பார்கள். எது எப்படி யிருப்பினும் மச்சத்துக்கும் சைவ உணவு சமைப்பதற்கும் வேறுவேறு பாத்திரங்கள் - சட்டி, பாணை, அகப்பை, கோப்பை, பேணி, புழங்கும் வேறு பாத்திரங்கள் முதலியன - பாவிப்பார்கள். அவை கலந்துவிடா வண்ணம் மிகவும் கண்டிப்பாக இருப்பார்கள்.

உணவு வகைகளில் பலவிதத் தயாரிப்புகள் உண்டு:- அரையல், துவையல், பொரியல், வறுவல், அவியல், வதக்கல், நீயல், அரைஅவியல், சம்பல், கூட்டு, குழம்பு, பச்சடி, சொதி, இரசம். இப்படி எத்தனையோ விதமாக உணவுகளைச் சமைப்பார்கள். சமைவல் கலைக்கென்று எழுதிய புத்தகங்களை எத்தனையோ வெளிவந்திருக்கின்றன. இக்காலத்து வீட்டுச் சமையலுக்குச் சேரும் உணவுப்பொருள்களோ பல விதப்பட்டவை. அவற்றை உண்பவரின் வாய் ருசிதான் பிரதான இடத்தைப் பிடித்திருக்கும். உடம்பின் ஆரோக்கியம் பிந்தளப்பட்டிருக்கும். கடையில் வாங்கும் சாப்பாடுகளோ சொல்லத்தேவையில்லை. பல வியாதிகளுக்குக் காரணமாக இருப்பது இன்றைய சாப்பாடுகளில் சேர்க்கப்படும் பொருள்கள் என்பது வைத்தியர்களின் அபிப்பிராயம்.

அடுப்படி நிலமட்டத்தில் இருக்கிறபடியால் பெண்கள் அடிக்கடி குந்தி, எழும்பி, குனிந்து, நிமிர்ந்து, வளைந்து, நடந்து உடம்பை இயற்கை அப்பியாசத்துக்கு உள்ளாக்குவதால் அவர்களை வியாதிகள் இலகுவில் பீடிப்பதில்லை. ஏன், அம்மியில் அரைத்தல், உரலில் இடித்தல், கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளி இறைத்தல், நெல்லுக் குத்துத்தல், ஆட்டக்கல்லில் உழுந்தரைத்தல், மூசிமூசித் துணிதோய்த்தல், காய்கறித் தோட்டம், பூந்தோட்டம் வைத்துப் பராமரித்தல், சந்தைக்குப் போதல், பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல் - இவைகள் யாவும் உடம்பைத் trim ஆக வைத்திருக்க உதவுக்கூடிய அப்பியாசங்கள்தானே! - அவை நான் முழுவதும் நினையாப்பிரகாரம்

செய்யப்படும் தேகாப்பியாசங்கள். (Park உம் Evening Walk உம் தேவையில்லை!)

கல்யாண அமள் முலைந்ததும்

அந்தக் காலத்தில், கலியாணம் கோலாகலமாக நடந்தேறி முடிந்தபிறகு கால் மாறி மணப் பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குத்தான் அழைத்துப் போவார்கள். அங்கு அவர்களுக்கென ஒரு அறை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். அறையில் (double bed) இரணைக்கட்டில் அழகாகச் சோடித்து, புது மெத்தை, பால், பழம், தண்ணீர், விபூதி சந்தனம் குங்குமம், பலகாரவகைகள் முதலியன வைக்கப்பட்டிருக்கும். இப்படி அலங்கரித்த பிறகு, தம்பதிகள் அங்கு வந்து சேரும்வரை அறை பூட்டப்பட்டிருக்கும். அறையைப் பூட்ட முன்னர், கடைசி வேலையாக, மாப்பிள்ளையின் தாயார் அல்லது (தாயாரில்லாதவிடத்து) சகோதரி ஒரு வெள்ளை விரிப்பைக் கட்டிலில் பரவி விரித்துவிட்டு வெளியேறுவார். பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் அதிற் தான் படுக்க வேணுமென்பது கட்டாயம். விடிந்தும் விடியாததுமாக மாப்பிள்ளையின் தாயார், காத்திருந்து, மணமக்கள் கதவைத் திறந்து வெளியே போனதும், தான் கட்டிலில் விரித்துவிட்டிருந்த வெள்ளை விரிப்பைக் கவனமாகப் பார்த்து, அதை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்துவிடுவார். அத்துணியில் (இரத்தக்)கறை இருக்க வேண்டியது நியதி. அதைக் கிணற்றுடிக்குக் கொண்டுபோய் நன்றாகக் கழுவினெடுத்து உலரவிட்டு விடுவார்.

இந்தச் செயல், மணமுடித்த பெண்கள் அகழியாதவர்கள் தான் என்பதை உறுதிப்படுத்த முன்னோர் கையாண்ட நடவடிக்கையாகும்.

இந்தக் காலத்தில் இப்படியெல்லாம் நடக்குமா? சந்தேகம்தான்! நாகரீகம் முற்றின இந்த நாட்களில் மணப்பெண் வெள்ளைத் துணிமேல்தான் படுக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது அதுபற்றிப் பேசினால் பைத்தியம் என்று சொல்லுவார்கள். கலியாண வீட்டோடு சம்பந்தப்பட்ட முதலிரவை நான் இங்கு சொல்லவில்லை. அசல் முதலிரவையே குறிப்பிடுகிறேன். இதை ஆங்கிலத்தில் “Crossing the Rubicon” (றுபிக்கன் ஆற்றைக் கடத்தல்) என்று சிலேடையாகச் சொல்லுவார்கள். நாகரீகம் முன்னேறிய இந்தக் காலத்தில், அநேகம் இளம் பெண்கள் விரும்பியோ, வில்லங்கத்துக்குள்ளாகியோ அல்லது தவிர்க்கமுடியாததால் இடங்கொடுத்தோ ஆற்றைக் கடந்துவிடுகிறார்கள். ஒரு பெண் கடந்தாளா, எப்போது கடந்தாள், என்ன சந்தர்ப்பத்தில் கடந்தாள் என்பது பிறர் எவருக்கும் தெரியாது. ஒரு நண்பர் கூறுவார், “கப்பல் கடலிற் போகும்போது அது போன அடையாளம் தெரிவதில்லை” என்று. கப்பல் போய் மறைந்துவிடும், கடல் இருந்தபடியே இருக்கும்! கலியாண நாளன்று ஐயர் மந்திரஞ் சொல்லி கண்ணிப்பெண்ணை மாப்பிள்ளையின் கையில் பாரம் கொடுப்பார்.

மேற்கூறிய நாடுகளின் சட்டப்படி, இருவரும் 18 வயது கடந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும்: அவள் சம்மதிக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் இருந்தால், யாரும் யாருடனும்

உடலுறவுவைக்கச் சட்டப்படி தடையில்லை. இப்படி சட்டமும் சமுதாயமும் அனுமதிக்கும் போது அவர்கள் யாருக்குப் பயப்படவேண்டும்? யாருக்குப் பதில் கூற வேண்டும்? இந்த நாட்களில் அழகைப் பார்ப்பார்கள், படிப்பைப் பார்ப்பார்கள், சீதனம் பேசுவார்கள், திருப்தியென்றால் கலியாணம் ஒப்பேறிவிடும்!

மேற்கு நாடுகளில் நடைமுறையிலிருக்கும் ஹனிமூன் ஒழுங்கமைப்பு (HoneyMoon system) அந்நாடுகளில் கைக்கொள்ளும் நாகரீக வாழ்க்கை முறையின் தீயவிளைவுகளை மறைத்து வைப்பதற்குத் துணையாக அமைந்து விடுகிறது. அந்தப் பண்பற்ற ஹனிமூன் முறையை கீழைநாட்டு மக்களும் கடைப்பிடித்து வருவது தங்களுக்கு உரித்தான நியதியையும், பண்பையும், கலாச்சாரத்தையும் குழிதோண்டிப் புதைக்க உறுதுணையாக உதவுகின்றது.

ஓவியக் கலைஞர் நூலாம்

சகலவிதமான சித்திர வேலைகளுக்கும், வர்ண ஓவியங்களுக்கும், இயற்கைக் காட்சிகள், மற்றும் உங்கள் அன்புக்குரியவர்களின் புகைப்படங்களை (Photos) பெரிதாக வரைதல் போன்றவற்றிற்கும் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஓவியக் கலைஞர்
நூலாம்
(02) 9920 0508

பொங்கு தமிழ்

பழமையும் பெருமையும்

- 1 'அ'வில் அடியெடுத்து அருமைத் தமிழன்னைக்கு
ஆயிரம் கோடிப் பாக்கள்தந்த பொங்கு தமிழ்!
ஆயினும் நூறெடுத்து அழகு தமிழ்மகளுக்கு
ஆராதனை பாடிடும் பூக்களிந்தப் பொங்கு தமிழ்!
- 2 வைகறை வான் ஒளி வெளுக்கையிலே
வைதீகர் பாடும் மொழி பொங்கு தமிழ்!
வைதநாவை வாயார வாழ்த்தி எம்மை
வையம் போற்றிட வழி பொங்கு தமிழ்!
- 3 காலையில் கண் விழிக்கும் கதிரழகை
கவிபாடிப் பூபாளம் மீட்டுவது பொங்கு தமிழ்!
கடமையே கருத்தெனும் கட்டுப் பாட்டை
காத்துக் கண்ணியம் ஊட்டுவது பொங்கு தமிழ்!
- 4 மார்கழிப் பனிப் போர்வை விலக்கி
மங்களக் கோலம் இடுவதில் பொங்கு தமிழ்!
மாதர் எவரதும் மாணம் காத்து
மாதீர்ப் பண்பாடு பாடுவதில் பொங்கு தமிழ்!
- 5 வான் விளிம்பில் வளைவு கண்டு
வண்ணம் பூசி மகிழ்ப் பொங்கு தமிழ்!
வளையா நெஞ்சும் வணங்கா முடியுமாய்
வாகை சூடிப் புகழ்ப் பொங்கு தமிழ்!
- 6 அசைந்து ஆடி வரும் பூந்தென்றலில்
அபிநயம் காட்டத் தேடும் பொங்கு தமிழ்!
ஆகாயம் மண்ணும் உள்ள வரையில்
ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடும் பொங்கு தமிழ்!

- 7 ஒன்றே இனம் ஒருவனே தெய்வமென
ஒருங்கிணை வட கிழக்கில் பொங்கு தமிழ்!
ஓடும் மும்மறைத் திரு விழாக்களில்
ஓதும் நூல் விளக்கத்தில் பொங்கு தமிழ்!
- 8 இலுப்பம் பூவின் மணமும் சுவையுமாய்
இரண்டறக் கலக்கும் கலப்பில் பொங்கு தமிழ்!
இலக்கணம் இலக்கியம் இணைந்து இழைய
இலங்கும் மொழி வளர்ப்பில் பொங்கு தமிழ்!
- 9 முதுவேனில் பருவ காலக் காற்றில்
முத்து வியர்க்க உழைப்போர்க்குப் பொங்கு தமிழ்!
முப்பெரு மதத்தில் முதன்மை கண்டும்
முறையாய் எம்மதத்திலும் திளைப்போர்க்குப் பொங்கு தமிழ்!
- 10 நாற் குணத்தில் நனிது உவந்து
நலங்கு இடும் நன்னாட்டில் பொங்கு தமிழ்!
நானிலத்தில் நாகரீக நவீனம் ஆய்ந்து
நலம் காக்கும் பண்பாட்டில் பொங்கு தமிழ்!
- 11 ஐவண்ணம் இட்டு அகல் விளக்கேந்தும்
ஐவிரலில் மருவும் கோலத்திலே பொங்கு தமிழ்!
ஐங்கணை அடக்கி அனைத்துமே ஒறுத்து
ஐம்புலன் வெல்லும் சீலத்திலே பொங்கு தமிழ்!
- 12 அக்கரை ஏகிய அம்மான் மகனுக்காய்
ஆறுசுவை ஆக்கி வட்டிலிலே பொங்கு தமிழ்!
ஆறுகுளம் வெட்டி அணையும் கட்டி
அருவிலாக் குறை வெட்டலிலே பொங்கு தமிழ்!
- 13 ஏழுசுரம் ஏந்தி வந்திடும் குயிலதற்கு
எழுச்சி சொல்வதில் ஏடாகிவிடும் பொங்கு தமிழ்!
எண்ணவியலா அடுக்கு மாளிகை தரினும்
என்தாய் மண்ணுக்கு ஈடாகாதெனும் பொங்கு தமிழ்!

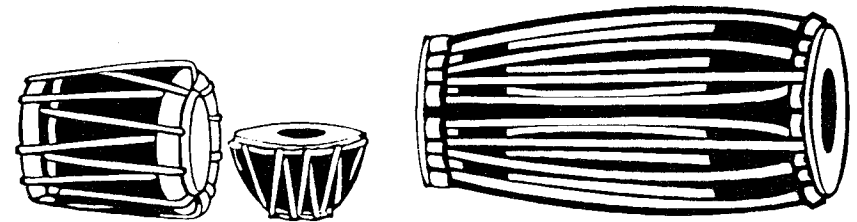
போரும் வீரமும்

- 14 எருக்கலம் பூவின் எளிமைச் சிறப்பின்
எழில்கண்டு ஏக்கம் தகர்ப்பது பொங்கு தமிழ்!
எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனக் கொள்ளென
எட்டுத் திக்கும் பகர்வது பொங்கு தமிழ்!
- 15 நவக்கிரமும் நாளாவாழ் கோளும் கையுளென
நற்சான்றோர் வியந்திட நாட்டிலே பொங்கு தமிழ்!
நன்கு கற்றுத் தெளிந்த கதையுமிருக்க
நன்னெறி ஞானத்தின் ஊட்டத்திலே பொங்கு தமிழ்!
- 16 பத்துத் திங்கள் சுமந்து பெற்றெடுத்து
பால் தரும் அன்பிலே பொங்கு தமிழ்
பன்னீரும் சந்தணமும் சேரத் தெளித்து
பாங்காய் வரவேற்கும் பண்பிலே பொங்கு தமிழ்!
- 17 வஞ்சிக் கொடியின் இடை அழகிற்கு
வசீகரம் சொல்லும் மேகலையிலே பொங்கு தமிழ்!
வரும் தம்பசி அடக்கித் தமதில்லம்
வருவோரை விருந்து ஓம்புகலையிலே பொங்கு தமிழ்!
- 18 சிட்டுக் குருவிச் சிறகு அடிப்போடு
சிகரம் எட்டும் ஆய்வுக்குப் பொங்கு தமிழ்!
சிங்கத் தமிழன் செழும் மார்போடு
சீவித் தலை சாய்க்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 19 வீசும் இளவேனில் பூசும் நாணத்தில்
விளையாடும் கொடிப்பூச் சிவப்பிலே பொங்கு தமிழ்!
வீரமும் காதலும் விளைந்திடும் மரபில்
விதைத்து எழும் உவப்பிலே பொங்கு தமிழ்!
- 20 அன்னை நிலம் நோகா நடையோடு
அன்னைப் பழிக்கும் பாதசரத்திலே பொங்கு தமிழ்!
அன்பும் அறனும் கூடும் அன்றிலென
அருவர் இல்லற நாதசுரத்திலே பொங்கு தமிழ்!

- 21 முத்தமிழ் பாவும் சந்தம் எடுத்து
முச்சங்க காலத்தில் சிறந்த பொங்கு தமிழ்!
முப்படை கொண்டு ஆள் மூவேந்தர்
முக்கொடியுடன் வீசப் பறந்த பொங்கு தமிழ்!
- 22 சந்தணக் காட்டில் உரசும் ஓசையில்
சங்கீதம் பாடும் சுகந்தம் பொங்கு தமிழ்!
சத்தியத் தராசின் சமதர்ம நோக்கில்
சமத்துவம் தேரும் வசந்தம் பொங்கு தமிழ்!
- 23 ஏந்தும் தீபத்தில் எழிலேற்றும் காந்தளென
ஏந்திழை காட்டும் கையழகில் பொங்கு தமிழ்!
ஏய்த்தெமை ஏப்பம் விட எய்துவோர்க்கு
எரிமலைக் குழம்பாகும் மெய்யழகில் பொங்கு தமிழ்!
- 24 மொட்டு விட்ட அரும்புக் கட்டில்
மொய்க்கும் பனித்துளிப் பரிவினில் பொங்கு தமிழ்!
மொழியென்றும் மதமென்றும் யாப்பு விட்டு
மோதும் மூடரைச் சரிப்பதில் பொங்கு தமிழ்!
- 25 இரவு நேர ஊதற் காற்றினிலே
இராகம் இசைத்துப் பாடுவது பொங்கு தமிழ்!
இந்த மண்ணெம் சொந்த மண்ணென
ஈழம் எங்கும் தேடுவது பொங்கு தமிழ்!
- 26 வாழை மாவும் வரிசைக் கீற்றும்
வாழ்த்தும் தோரணம் தாமெனும் பொங்கு தமிழ்!
வாளா இருந்து வார்த்துக் கொடுக்க
வந்தேறு குடியல்ல நாமெனும் பொங்கு தமிழ்!
- 27 அஞ்சுகப் பேடையின் ஆசைக் கொஞ்சலில்
அழகு கொழிக்க வழிவதில் பொங்கு தமிழ்!
அஞ்சா நெஞ்சின் அறை கூவலில்
ஆளும் தேசிய மொழியதில் பொங்கு தமிழ்!

- 28 கொஞ்சி வரும் குஞ்சின் குளிர்முகம்
கோணக் காணாத தாய்மையில் பொங்கு தமிழ்!
கொட்டும் அருவியெனக் கொதிக்கும் அனலென
கொண்ட கொள்கை மேன்மையில் பொங்கு தமிழ்!
- 29 போர் விளைவும் பின்னடைவும் கேட்டும்
பொறுக்காத வேள்வியில் தமிழ்ச்சிக்குப் பொங்கு தமிழ்!
போதுமினிப் பொறுத்தது பூமி ஆழப்
பொங்கி எழுவதில் தமிழனுக்குப் பொங்கு தமிழ்!
- 30 வேப்பஞ் சுவையில் விளைந்திடும் மருந்தென
வேதகையிலும் சாதனை தேடுவதில் பொங்கு தமிழ்!
வேங்கையின் மைந்தன் வீரத் திருமகளுடன்
வேள்வியின் விளைச்சலில் கூடுவதில் பொங்கு தமிழ்!
- 31 பாவளம் பெருகிடும் நூலகம் செழிக்க
பாவேந்தர் படை எடுக்கப் பொங்கு தமிழ்!
பகுத்தாயாப் பதரெனப் பாதகம் விளைத்திடின்
பதிலடி விடை கொடுக்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 32 சொந்த நிலம் பறிபோகப் பாராமுகமாய்
சோர்ந்து இருத்தல்கய இழிவெனப் பொங்கு தமிழ்!
சொத்துடன் சொந்தமும் போன பின்னும்
சோராது சங்கநாதம் பொழியெனப் பொங்கு தமிழ்!
- 33 அடுக்கு மல்லிகை முல்லைக் கொத்தை
ஆசையாய் வருடிக் கோர்ப்பதிலே பொங்கு தமிழ்!
அடிமை விலங்கை உடைத்து எறிந்து
அருமையாய்த் தாயகம் காப்பதிலே பொங்கு தமிழ்!
- 34 பாய்ந்து வரும் ஆற்று வெள்ளத்திற்கு
பாலம் கட்டும் பக்குவத்திலே பொங்கு தமிழ்!
பார்த்த விழிதினம் பூத்திருக்கத் தீர்ப்
படை நடத்தும் வித்துவத்திலே பொங்கு தமிழ்!

- 35 பொங்கி வரும் புதுநிலவு ஒளியை
போர்த்துப் புலவர் சாத்துவதிலே பொங்கு தமிழ்!
போர் முடித்துப் புறங்காட்ட வைத்து
பொடியாக்கி வீரம் ஏத்துவதிலே பொங்கு தமிழ்!
- 36 தாய் தந்த தூளித் தாலாட்டில்
தமிழ் மண்ணில் தவழ்வது பொங்கு தமிழ்!
தற்கொடை மைந்தர் தாரையாய் வார்த்த
தானம் சொல்லிக் கமழ்வது பொங்கு தமிழ்!
- 37 தாலாட்ட வரும் மேகக் கூட்டத்திற்கு
தாளமுடன் சொல்லும் ஜதி பொங்கு தமிழ்!
தமிழ் மண்ணின் துயர் விடிவிற்காய்
தட்சணை ஆனோரைப் போற்றும் துதி பொங்கு தமிழ்!
- 38 மாங்கிலையில் ஒட்டும் குருவிச்சை வாழ
மனமொப்பிப் பிளைக்க விடுவது பொங்கு தமிழ்!
மாற்றான் மதிக்கேட்டு மண்ணுக்கு விலைபேசின்
மரண பங்கம் இடுவது பொங்கு தமிழ்!
- 39 ஆடும் விழுதின் ஊஞ்சல் வீச்சிலே
அடியெடுத்து உறுதி கொள்வது பொங்கு தமிழ்!
ஆண்ட பரம்பரை ஆட்சித் திருப்பத்திலே
அகதியானதைத் தூவெனத் தள்ளுவது பொங்கு தமிழ்!
- 40 எம்முரிமை நிலைநாட்ட என்கையே எமக்குதவி
எம்தீர்விற்கு என்பங்கெனும் எழுச்சியே பொங்கு தமிழ்!
எங்கும் தமிழ்மலர்ச்சி எதிலும் தமிழ்வளர்ச்சி
எப்போதும் தமிழ்மறு மலர்ச்சியெனப் பொங்கு தமிழ்!

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்
பரிசு பெற்றோர் பட்டியல் 2002
TAMIL COMPETION 2002 WINNERS LIST
CANBERRA கன்பரா

பாடல்மனைப் போட்டி - பாலப்பிரிவு

- 1ம் பரிசு நந்திதா குணசீலன்
2ம் பரிசு மெலனி முரளிதரன்
3ம் பரிசு நிருத்தன் யோகநாதன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - ஆரம்ப பிரிவு

- 1ம் பரிசு கீர்த்தனா யோகநாதன்

பாடல்மனைப் போட்டி - ஆரம்ப பிரிவு

- 1ம் பரிசு சர்மிளா ஜேயமனோகரன்

பாடல்மனைப் போட்டி - கீழ்ப் பிரிவு

- 1ம் பரிசு கேசவன் அயிலானந்தன்
2ம் பரிசு கௌரி சிவசபேசன்
3ம் பரிசு லவன் தயாளகிருஷ்ணன்
3ம் பரிசு திவ்யா கலியபெருமாள்
விவேக பரிகர்கள்
சிரோமினி சுகிர்தநாதன்
அஷ்லியா அருளானந்தம்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - கீழ்ப் பிரிவு

- 1ம் பரிசு மாதவன் மணிவண்ணன்
2ம் பரிசு கீதன் யோகநாதன்
3ம் பரிசு லோகேஷ் சிவகுமார்
விவேக பரிகர்கள்
தனுஷா தவவரன்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - மத்திய பிரிவு

- 1ம் பரிசு அர்ஜுன குரை

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - மத்திய பிரிவு

- 1ம் பரிசு அரவிந் தவவரன்
2ம் பரிசு சிவ்வோன் பிலிப்
3ம் பரிசு தினேஷ் யோகானந்தம்

பேச்சுப் போட்டி - மத்திய பிரிவு

- 1ம் பரிசு டினேஷ் சிவகுமார்
2ம் பரிசு சுபாஷினி ஞானேந்திரன்
3ம் பரிசு பவன் தயாளகிருஷ்ணன்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - மேற்பிரிவு

- 1ம் பரிசு ராகுலன் குக்மணிகாந்தன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - மேற்பிரிவு

- 1ம் பரிசு ராகுலன் கணேசானந்தன்
1ம் பரிசு காயத்திரி சிவசபேசன்
3ம் பரிசு மிற்றி-பவித்திரா மோகனதாஸ்
விவேக பரிகர்கள்
மதுரா சின்னப்பராஜர்
டிலக்ஷினி சுகிர்தநாதன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - அதி மேற்பிரிவு

- 1ம் பரிசு மாயவன் மணிவண்ணன்

பேச்சுப் போட்டி - மேற்பிரிவு

- 1ம் பரிசு யாதவன் அயிலானந்தன்
1ம் பரிசு காயத்திரி கணேசானந்தன்

SYDNEY சிட்னி

பாடல்மனைப் போட்டி - பாலப்பிரிவு

- 1ம் பரிசு ஆர்த்திகா சுகுமார்
2ம் பரிசு தர்சனா சிறிதரன்
3ம் பரிசு நேசி ரைற்றஸ்
விவேக பரிகர்கள்
ரிஸானி கௌரிதாசன்
காருண்யா பாஸ்கரன்
பிருந்தா தவராசா
யுதீஸ்ரா இந்திரகுமாரன்
துளசி ஜெயராமன்

பாடல்மனைப் போட்டி - பாலப்பிரிவு

- 1ம் பரிசு ரமணன் ஸ்ரீதரன்
2ம் பரிசு சரவணன் சிவகுமார்
3ம் பரிசு பிரதீபன் திருநாமம்
3ம் பரிசு அருள்ஷான் தேவபாலன்
விவேக பரிகர்கள்
மிதுரன் நரேந்திரன்
பிரவீணன் ஜெயராசா

பாடல்மனைப் போட்டி - ஆரம்பப் பிரிவு

- 1ம் பரிசு வர்ஷனி ஜீவகுமார்
2ம் பரிசு அபிராமி ராஜகுமார்
3ம் பரிசு ரம்யா குகநாதன்
விவேக பரிகர்கள்
சுமன் குமரேஸ்வரன்
பிரியங்கா விஜயகுமார்
அனோஜன் முரளிதரன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - ஆரம்ப பிரிவு

- 1ம் பரிசு சாய்லக்ஷன் இராஜேந்திரன்
2ம் பரிசு பாணு போல் நெமிசியன்
3ம் பரிசு ஆரணி சந்திரன்
விவேக பரிகர்கள்
கல்யாண் இரகுராம்
தானியா ஈஸ்வரி ஸ்ரீதரன்
ஸ்ரீரி பிரகாஸ் ஸ்ரீதரன்

பாடல்மனைப் போட்டி - கீழ்ப் பிரிவு

- 1ம் பரிசு லட்சுமி லோகதாசன்
1ம் பரிசு மதுரா வரதராஜ ஐயர்
3ம் பரிசு கீர்த்தனா ஸ்ரீஹர்ன்
விவேக பரிகர்கள்
விஸ்ணுகர் இந்திரகுமாரன்
கிரீஸ்ரியானா ஸ்ரானிஸ்லாஸ்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - கீழ்ப் பிரிவு

- 1ம் பரிசு கீர்த்திகன் தயாசீலன்
1ம் பரிசு பிரணவன் சிவகுமார்
1ம் பரிசு வருணி சாந்தகுமார்
1ம் பரிசு மைதிலி இளங்கோ
விவேக பரிகர்கள்
மாதீபன் சிவப்பிரகாசம்
மாதங்கன் சிவப்பிரகாசம்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - கீழ்ப் பிரிவு

- 1ம் பரிசு சிவசரன் குரியகுமார்
2ம் பரிசு ஷேர்வின் ரைற்றஸ்
3ம் பரிசு சஞ்ஜீவன் இராமச்சந்திரன்
விவேக பரிகர்கள்
ஜனனி குலராஜா
கோகுலன் இராமச்சந்திரன்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - மத்திய பிரிவு

- 1ம் பரிசு அபிராமி பரமேஸ்வரன்
2ம் பரிசு ராணி அர்ச்சுனமணி

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் - மத்திய பிரிவு

- 1ம் பரிசு லக்ஷ்மி ரங்கநாதன்
2ம் பரிசு பைரவி பரிமளநாதன்
3ம் பரிசு தர்ஷிகா இராமச்சந்திரன்
விவேக பரிகர்கள்
அர்ச்சுனா சந்திரதாஸ்

பேச்சுப் போட்டி - மத்திய பிரிவு

- 1ம் பரிசு வாசன் சிவானந்தா
2ம் பரிசு அனுசா பாஸ்கரன்
3ம் பரிசு அருஜா ஞானராஜன்

விவேட பரிககள்
யாதவி லோகதாசன்
தன்யா வரதராஜ ஐயர்
சிவாயன் சரவணபவானந்தன்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - மேற் பிரிவு
1ம் பரிக மாதாமை நிர்மலேந்திரன்
2ம் பரிக ராஜதீபன் ராஜேந்திரன்
3ம் பரிக பிரதீபா சிவப்பிரகாசம்
விவேட பரிககள்
ராம் ஜெயராமன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் -
மேற்பிரிவு
1ம் பரிக சுகன்யா பாலகப்பிரமணியன்
2ம் பரிக தாட்சா சிவானந்தன்
3ம் பரிக நிருத்தன் சண்முகநாதன்
விவேட பரிககள்
சரவணன் சேமஸ்கந்தன்

பேச்சுப் போட்டி - மேற் பிரிவு
1ம் பரிக நிறேவிதா பாலகப்பிரமணியன்
2ம் பரிக யதுகரி லோகதாசன்
3ம் பரிக அகல்யா மகேந்திரன்
விவேட பரிககள்
ரமியா ராஜ்குமார்
அனிறா கிறிஸ்டி
கஜன் சிவானந்தா

பேச்சுப் போட்டி - அதிமேற் பிரிவு
1ம் பரிக சாயிஷன் இராஜேந்திரன்
2ம் பரிக இந்து சற்குணநாதன்
3ம் பரிக சுஜித்தா தவபாலச்சந்திரன்
விவேட பரிககள்
மயூரன் குணரத்தினம்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - அதிமேற்பிரிவு
1ம் பரிக விதுஷ்யா நாகேந்திரன்
2ம் பரிக வைஸ்ணவி பரிமளநாதன்
3ம் பரிக நீரஜா சண்முகநாதன்
விவேட பரிககள்
மாதூரி இளங்கோ
ரவிக்குமார் கவிராஜன்

வாய்மொழித் தொடர்பாற்றல் -
அதிமேற்பிரிவு
1ம் பரிக பிரஷாந் குலராஜா
2ம் பரிக ஜனன் சற்குணநாதன்
3ம் பரிக கிரிஷாந் குலராஜா
விவேட பரிககள்
அஸ்வின் னிவாசன்

எழுத்தறிவுப் போட்டி - விவேட பிரிவு
1ம் பரிக அர்ச்சனா பாலச்சந்திரன்
2ம் பரிக மேரி சகுந்தலா செல்லத்துரை
3ம் பரிக கயாளினி இராஜேந்திரன்
விவேட பரிககள்
அல்பிரட் விமலேந்திரன் செல்லத்துரை

குழு வினா விடைப் போட்டி
1ம் பரிக சூரியன் குழு
கிந்திகா ராஜன்
லட்சாயினி மகேந்திரன்
ஜனத் நரேந்திரன்
கல்யாணி பற்குணராஜ்
வித்தியா யோகராஜா

2ம் பரிக சங்க பாரதி குழு
சுகன்யா பாலகப்பிரமணியன்
நிறேவிதா பாலகப்பிரமணியன்
ஆரணி சோமஸ்கந்தன்
சரவணன் சோமஸ்கந்தன்
கஜன் சிவானந்தா

2ம் பரிக ஓளவை குழு
விதுசா நாகேந்திரன்
வைகுந்தன் ராஜ்குமார்
மாதூரி இளங்கோ
காங்கேயன் நாகேந்திரன்
ஆரணி மகாதேவா

Greek poem (Asklepiades 270 B.C)

Blackie plunders me with her beauty.

When I look at her, I am wax on fire.

What of it, if she is black? So are coals.

When kindled, they glow like blooming roses!

கறுப்பி தன் அழகால் என்னைக் கொள்ளையிடுகின்றாள்

அவளைக்காணும்போதெல்லாம் அனல்பட்டமெழுகாகின்றேன்

அவள் கறுப்புத்தான். அதனாலென்ன! நிலக்கரியும் கறுப்பு.

தழலெழுப்பிவிட்டால் அலைபடர்மலராக ஒளிவண்ணம் காட்டும்.

Greek poem (Mimnermos 700 A.D)

When a man's good hour is past-

Although he once shone among mortals-

He is neither honored nor loved.

Not even his own children favor him!

மனிதன் ஒருவனின் திறமைக்காலம் மறைந்தபின்னர்

அவர் என்னதான் மேன்மையாக யினிர்ந்திருந்தாலும்

எவரும் அவரை விரும்பவோ புகழவோ மாட்டார்கள்

ஏன்? - அவரின் பிள்ளைகள்கூட எட்டவே நிற்பார்கள்!

Willis Barnstone's English version of Greek Lyric

Poetry translated in Tamil by: "Nallaikumaran", Melbourne.

சிவாஜியே எங்கு சென்றாய்

தேவர் குலத்தில் தோன்றிய தேவர்மகனே - உம்மை
தேடுகின்றோம் புவிதனில் எம்மை விட்டு
எங்கு சென்றீர் சொல்லும் ஐயா - ஏன்
எம் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் - என்ன
மௌனம் ஐயா நீர் சாதிக்கிறீர்? - எத்தனை
நாள் தான் சாதிக்கப் போகிறீர்!

நீர் நடித்த நடிப்பெல்லாம் - எம்
நெஞ்சை விட்டு அகலவில்லை
நீர் பேசிய வீரவசனங்களோ - எமது
காதுகளில் எதிரொலியாய்க் கேட்கிறது
ஆனால்நீர் மட்டும் எமைப் - பிரிந்து
இங்கிருந்து மறைந்த மாயமென்ன?

பராசக்தி முதல் படையப்பா வரை - உம்
பக்குவ நடிப்பால் படத்திற்குப் படம்
கண்களுக்கு மகிழ்ச்சி கொடுத்த நீர் - இன்றெம்
கண்களுக்குள் கண்ணீர் கொடுத்துச் சென்றதேன்
காலம் கரையக் கண்ணீர் வற்றினாலும் - எம்
கருத்தை விட்டு நீர் மறையீர்!

வெள்ளையனிடமே விருது பெற்று - நீர்
தமிழனுக்கே பெருமை சேர்த்திடீர்
தலைமறைவாய் எங்கு சென்றீர் - ஏனோ
காலனுக்கு ஈரமில்லை இதயத்தில்
சங்கத்தமிழனே உம்மை விண்ணுலகம் - எங்கோ
அழைத்துச் சென்றது ஏனையா?

நடிப்பின் இலக்கணமே நடிக்காளின் சிகரமே - ஐயா
நடையின் கம்பீரமே சிம்ம குரலோனே
நாம் தவிக்க எங்கு சென்றீரோ - ஆனாலும்
மண்ணுலகம் மறைந்து விண்ணுலகம் சென்றாலும்
மங்காமல் நடிப்பு உலகம் உலகம் உள்ளவரை - எங்கள்
மனங்களில் நிலைத்து சரித்திரம் படைப்பாயே!

- நிதர்ஷினி சிவராஜா -

கற்பனையின்

கோளாறுகள்

தோலின் மதிப்பு

-கலைவளன்-

ஒரு மனிதன் தனது
உடம்பு பூராவினுமுள்ள தோலை
உரித்துவிட்டு வெறுமனே நிற்கிறான் என்று
வைத்துக்கொள்வோம். அந்தக் காட்சியை
எங்களால் கற்பனைபண்ணிக் கூடப் பார்க்க
முடிகிறதா? இல்லை! அது
செய்யமுடியாத ஒரு கற்பனை. (இங்கு
மனிதன் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது
இருபாலாருக்கும் பொருந்தும்) தோலற்ற
அந்த உருவத்தை, அந்த மாமிச
பிண்டத்தை, ஒரு வினாடிக்காயினும்
கண்கொண்டு பார்க்க முடியாமல், கூசி,
மற்றப் பக்கம் திரும்பி விடுவோமல்லவா!
அது ஏன்?

முதலில், எமக்கு மிகவும்
பழக்கமான ஒரு வரை எடுத்துக்
கொள்வோம். அவரின் தலையை அப்படியே
முழுமையாக வைத்துக் கொண்டு, மிகுதி
உடம்பிலுள்ள - அதாவது கழுத்துத்
தொடக்கம் பாதம் வரையும் - தோலை
முழுவதுமே உரித்து விடுவோமோனாவால்,
அந்தத் தலை வழக்கம்போல் எம்முடன்
பேசவும், சிரிக்கவும், கோபிக்கவும்
கூடுமேயானால், நாம் அவரை
அணுகுவோமா? அணுகி அவருடன்
பேசுவோமா? தொட்டாவது பார்ப்போமா?

இது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விஷயம்.
மூக்கையும் பொத்தி, கண்களையும்
மூடிக்கொண்டு தூரப்போகமாட்டோமா?
கற்பனை - எங்களுக்கு நல்ல
பரிச்சயமான மனிதன்: அடுகிடை
படுகிடையாகச் கூடிப்பழகிச் சேர்ந்து
வாழ்ந்த மனிதன். அவரது உடம்பில்
தோல் இல்லை என்ற குறை ஒன்றே தவிர
அவருடைய உடலுறுப்புகளில் ஒரு
குறையுமில்லை. கை, கால், கண், மூக்கு,
காது, வயிறு, மூளை எல்லாமே
சாதாரணமாக வேலை செய்கின்றன.
ஆனால் கழுத்திலிருந்து கீழே
பார்க்கும்பொழுதுதான் சகிக்கமுடிய
வில்லை. எல்லா உறுப்புகளும் ஒரே
சிவப்புநிற இறைச்சி: அசையும்
மாமிசம்!

ஆண்டவன் மனிதனை
எலும்பு, நரம்பு, தசை, கொழுப்பு, இரத்தம்,
அமிலங்கள், கிருமிகள் இவற்றைக்
கருவிகளாகக் கொண்டு படைத்து,
படைத்த உருவத்தைத் தோலால் வரிந்து
இழுத்து மூடி, அழகாக வைத்திருக்கிறார்.
இந்த உருவத்தைத் தோலால்
போர்த்திருக்கா விட்டால், எங்கே மனிதகுலம்
ஒரு வரை யொருவர் அருவருத்து,
வெறுத்து, ஆளையாள் கிட்டநெருங்
காமல், தனித் தனியாகச் சீவித்து
விடுவார்களோ, வர்க்கம் விருத்தி
அற்றுவிடுமோ, என்றெண்ணித்தான் இந்த
மாமிசபிண்டத்துக்குத் தோலைப் போர்த்தி,
அதைச் சுத்தமானதுபோலக்
காட்டியிருக்கிறார் என்று எண்ணத்
தோன்றுகின்றதல்லவா!

மனிதன், மிருகங்கள்,
பறவைகள், நீரில் வாழும் ஜெந்துக்கள்,
இவை யாவற்றின் உடம்புகளிலும் தோல்

போர்த்துத்தானிருக்கிறது. மிருகங்களின் தோல் கடினமாகவும், பறவைகளின் தோல் இறகுகளின் அடியில் கொழுப்புடன் கூடியவையாகவும் இருக்கும். மனிதனின் தோல் மெதுமையானதாகவும், (1/10mm) மெல்லியதாகவும், சுத்தமாகவும் இருக்கும். தோலைப்பார்க்கும் போதோ, தோலைத் தடவும்போதோ அதன் அடியிலுள்ள இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு முதலியவற்றை நாம் நினைப்பதில்லை. உதாரணமாக, ஒருவரின் கையைத் தடவினோமானால், அந்தக் கை (யிலுள்ள தோல்) சுத்தமாக இருக்கிறதா, அல்லது அழுக்குப் படிந்திருக்கிறதா, மிருதுவாக இருக்கிறதா, என்றுதான் பார்க்கிறோமே தவிர அவரது கை என்ற பெயர்கொண்ட இறைச்சிக் கண்டத்தைத் தொடுகிறோம் என்ற எண்ணமே எமக்கு ஏற்படுவ தில்லை. ஏனெனில், நாம் தோலைத் தானே தொடுகிறோம், அது சுத்த மாகவும், வெப்பமாகவும், அழகாகவும் இருக்கிறதல்லவா! தோலின் அடியில் இருப்பதை நினைக்கிறோமா? இல்லை! நினைக்கவராது. பிறந்த நாட்தொட்டு மனிதரைத் தோலுருவத்தில் தானே பார்க்கிறோம். மற்றப்படி காண்பது மிகவும் அரிதல்லவா! எப்பவாவது, எங்காவது ஒருவரின் கை, கால், மற்ற உறுப்புகள் விபத்தில் காயம்பட்டு அல்லது வெட்டுப்பட நேர்ந்தால்மட்டும் அவரது இறைச்சியைக் காண்கிறோம்: கவலைப்படுகிறோம்: உதவியும் செய்கிறோம். அதோடுமட்டும் நின்றவிடவில்லை - அருவருக்கவும் செய்கிறோம்! வைத்தியர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு. அவர்கள் தோலைக் கிழித்து, ஊனமுற்ற தசைக்குச் சிகிச்சை செய்தபின், பழையபடி தோலை

மூடித்தைத்துவிடுவார்கள். அவர்களின் தொழிலே அதுதானே! சத்திரசிகிச்சை மேற்கொள்ளாத சில வைத்தியர்கள், தாங்கள் வைத்தியம் படிக்கும் காலத்திலாவது இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு முதலியவற்றுடன் நிறையப் புளங்கியிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம்.

மனிதனது தோலானது உலக விவகாரங்களில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது என்று சொன்னால், அதை நம்ப முடியவில்லை: ஆனால் அது உண்மை! உலகத்தில் வெள்ளைத் தோல் உள்ளவர்களுக்கும் கறுப்பு அல்லது தவிட்டுநிறத் தோல் உள்ளவர் களுக்குமிடையில் பெருமளவு வேறுபாடு கள், வேற்றுமைகள் உள்ளன. ஒற்றுமை கள் குறைவு. மனித சமுதாயம் தோன்றிய காலம்முதல் இற்றைவரை வெள்ளைத்தோல் போர்த்திய மனித சமூகத்துக்கும் நிறத்தோலுடைய மற்ற மனித சமூகங்களுக்கும் பிறப்பு வாசி யாகவே நிறைய வித்தியாசங்கள் உண்டு வெள்ளைத்தோலர் நிறத்தோலரைக் குறைவாகவே எடைபோடுகிறார்கள். வாழ்க்கை முறையிலோ, பழக்கவழக்கங் களிலோ தாமே மேலானவர்கள் என்னும் திமிர் எண்ணம் வெள்ளைத்தோலருக்கு நிறைய இருந்தாலும் அவர்கள் அதை வெளிக் காட்டுவதில்லை. முந்தின காலத்தில், அந்தத் திமிர் வெளிவெளி யாகவே எண்ணத்திலும், பேச்சிலும், செயலிலும் காட்டப்பட்டு வந்தது. பிற காலத்தில், நிறத்தோலர்களுக்கும் கல்வியறிவு வளர்ந்து, வாழ்க்கை நெறியில் முன்னேறி, வெள்ளைத் தோலர்களுடன் எல்லாத்துறைகளிலும் சமமாச் செயலாற்றி, அவர்களுடன் போட்டி போட்டும்,

சவால் விட்டும் அவர்களை உணரவைத்ததன் விளைவாக, வேறு வழியில்லாமல் நிறத்தோலர்களைப் பல துறைகளில் சமமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனினும், அவர்களின் வெள்ளைத்தோல் திமிர் மறைமுகமாக உள்ளடங்கி இருக்கத்தான் செய்கிறது.

உடம்பிலுள்ள தோலைச் சுரண்டிப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத் திருக்கிறதா? தோலைச் சுரண்டுவது லேசான விஷயமல்ல! தோலில் ஒரு சிறு கீறு விழுந்தாலும் வலிக்கும், உடனே இரத்தம் வடியும். தொடர்ந்தும் வடிந்துகொண்டேயிருக்கும். உடன் சிகிச்சை மேற்கொண்டால் இரத்தம்

5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

“பாட்டியிடம் அன்பாயிரு. அவள் அன்பானவள், அனுபவம் உள்ளவள். வயதாகுவதால் அவளுடைய ரூபகங்களில் தடுமாற்றம் இருக்கலாம். பொறுமையுடன் பழகு. கொஞ்சம் நேரத்தை அவளுக்கு ஒதுக்கு.... ..” மென்மையாய் அவள் குரல் வந்தது.

அதன்பின், நாங்கள் எதிர்காலத்திற்கு - அவளுக்குக் கூட எதிர்காலமாக உள்ள ஒரு காலத்திற்கு - போனோம். அது 2072ஆம் ஆண்டு. அங்கேயிருந்த வீடுகள் எனக்கு இதுவரை தெரியாத ஒரு பதார்த்தத்தால் கட்டப்பட்டிருந்தன. தரை முழுவதும் சீமெந்து போன்றதொரு பதார்த்தம் பூசப்பட்டிருந்தது. சிற்சில வரையறுக்கப்பட்ட இடங்களில் மரங்களும் செடிகளும் வளர்ந்திருந்தன. முயல்களும் அணில்களும் ஓடின. குழந்தைகள் விளையாடினர். அதைப்பற்றியெல்லாம்

கட்டுப்படும். விபத்துக்களில் சுரண்டுப் பட்ட இடத்தைப் பார்த்தால் (பார்க்க முடியுமானால்) அப்படியே இறைச்சி தெரியும். தோல் இருக்கும்பொழுது எவ்வளவு அழகாக இருந்த இடம்.

தோலில் இன்னொரு புதுமை என்னவென்றால், எவ்வளவு ஊத்தை படிந்தாலும், எண்ணெய் அல்லது நிறங்களுள்ள எந்தத் திரவம் பூசப்பட்டாலும் அவற்றைக் கழுவித் தோலைச் சுத்தம் பண்ணிவிடலாம். ஒரு துணியிலோ அல்லது வேறு ஏதும் பொருளிலோ அவை பட்டால் முற்றாகக் கழுவித்தள்ளவே இயலாது.

சொல்வதற்கு நிறைய நேரம் ஆகும்.

இறுதியாக, நாங்கள் என்னுடைய காலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம். மரங்களின் நடுவே என்னை இறக்கி விட்டுவிட்டு அவள் மறைந்தாள். நான் நடந்து வீட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

வீட்டுக்குள்ளிருந்து இப்போதும் பாட்டியின் இருமல் சத்தம் வந்துகொண்டிருந்தது. நான் ஓடிச் சென்று பாட்டியை அணைத்துக்கொண்டேன். அவளுடைய மருந்தை எடுத்துக் கொடுத்தேன். வெகு நேரம் வரை அவளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், காலத்தில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்ததுபற்றி நான் பாட்டிக்குச் சொல்லவில்லை. உண்மையில் நான் எப்போதும், எவருக்குமே, அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை!

பனையின் கதை —நா. மகேசன்—

“தாத்தா Roll up எடுத்துத் தாருங்கோ.....தாத்தா Roll up எடுத்துத் தாருங்கோ.....” என்று எனது பேத்தி தொல்லை கொடுத்தாள். அவளுக்கு மூன்று வயதுதானிருக்கும். Roll up என்பது எனக்குச் சரியாக விளங்கவில்லை. உணவுப் பொருட்களை வைக்கும் அலுமாரியைக் காட்டி அவள் கேட்டபடியால் அது ஏதோ இனிப்பு வகையாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைத்தேன். அவளுடைய தொல்லை தாங்க முடியாமல் மெல்ல எழுந்து அவள் சுட்டிய அலுமாரியைத் திறந்தேன். பல வகையான இனிப்புப் பக்கற்றுக்கள் அங்கே இருந்தன. எனக்கு Roll up packet எது என்பது தெரியவில்லை. எனது தடுமாற்றத்தைக் கண்ட குழந்தை “அதுதான் அந்த green packet. எடுத்துத் தாருங்கோ தாத்தா” என்றாள் அவள். பக்கற்றை எடுத்து அவள் கையில் கொடுத்தேன். அவள் அதை உடைக்க முடியாமல் அவதிப்பட்டபோது நானே அதை வாங்கி உடைத்துக் கொடுத்தேன். அப்போதுதான் முதல் முறையாக நான் அந்த Roll up என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். பனாட்டுத் தட்டுப் போல அது தென்பட்டது. உடைத்த பக்கற்றில் எழுதியிருந்ததை வாசித்தேன். “Fruity Roll up” என்று அதிலே எழுதப்பட்டிருந்தது. “பனாட்டுத் தட்டுப்போல் இருக்கிறதே” என்று நான் நினைத்ததில் தப்பேதும் இல்லையே என்று எனக்குத் தோன்றியது. இந்த நிகழ்வு என்னைச் சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் என் நினைவை இழுத்துச் சென்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் பனங்கூடல்கள் நிறைந்த ஒரு கிராமத்தில் பிறந்தவன் நான். பனையின் பயனை நன்கு அன்றைய நமது மக்கள் அனுபவித்து வந்த காலம் அது. பனாட்டு பனம் பண்டங்களில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு உணவுப் பண்டம். யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் உள்ள வீடுகளில், பனங்கழி பினைந்து, பாயில் தடவி வெயிலில் காயவிட்டு பனாட்டு உற்பத்தி பண்ணாத வீடே கிடையாது என்று சொல்லுமளவிற்கு இந்தக் குடிசைக் கைத்தொழில் நடந்து வந்தது. பனாட்டைக் கீறி எடுத்துத் தட்டுத் தட்டாக மடித்து, கூடைகளிலே அடுக்கி அடுப்புப் பறண்களிலே புகைப்பிடிக்க வைத்துத் தேவைப் படும்போதெல்லாம் கூழோடும், கஞ்சியோடும் உண்டு பசியாறிய நிலை அன்று சதாரணமான கிராம மக்களிடம் இருந்ததை இப்போது அறுபது, எழுபது வயதையுடைய எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். பனையின் பண்டங்களான பனாட்டு, பாணிப்பனாட்டு, பழுக்கொடியல், பனங்காய்ப்பணிகாரம் முதலிய பல உணவுப்பண்டங்களை அனுபவித்த எனக்கு பனையிலே பெருங் காதல். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலம்போய் நான் கொழும்பு நகரத்தில் உத்தியோகத்துக்காக வாழ்ந்த காலத்திலும் பனையின் காதல் என்னை விட்டுப் போகவில்லை. பனையின் பயன்களை எல்லாம் ஒரு பாட்டாக அமைக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றியது. 1974 ம் ஆண்டளவில் “பனையின் கதை” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு

கவிதையை எழுதினேன். இன்றுள்ள பலருக்கு பனையின் பயன்கள் தெரியாமல் இருக்கக்கூடும். சிறுவர்களுக்கு என்று நான் அன்று எழுதிய அந்தக் கவிதையை இப்போது படித்துப்பார்த்தாவது பனையின் கதையைத் தெரிந்து கொள்ளட்டும் என்று கீழே தருகிறேன்.

பணையே பணையே உன்கதையைப் பாட்டி சென்னாள் பல நாளாய்
கற்பக தருவென் றுணையழைப்பாள் காசினி மருந்தென் றுணைப்புகழ்வாள்
பிச்சை எடுக்க வேண்டாமே பெரும்பனைக் கூடல் உண்டானால்
உச்சி இருந்துன் உள்ளங்கால் ஊதியம் மானிடர்க் கெனறுரைப்பாள்.

குருத்தை வெட்டிச் சார்வாக்கி கூடை கடகம் பெட்டிகுட்டான்
பட்டை பறிகள் சுளகுத்து பாயும் பலபல பன்னமுமாய்
உறியும் உமலும் திருகணையும் ஊற்று இறைக்கக் கொடிதானாய்
எத்தனை எத்தனை ஏதனமாய் ஏடாய்த் தருவாய் உன்குருத்தை.

ஒன்றைவிட்டு ஒருவருடம் ஒலைவெட்டி வீடுவேய்வார்
மறைத்து வேலி கட்டிடுவார் மாட்டுக் குணவாய்த் தந்திடுவார்
பழைய ஒலை பசளையெனப் பாங்காய்த் தாட்டு நெல்விதைப்பார்
இரவிற செல்ல இருட்டானால் ஈர்க்காற் கட்டிச் சூழ்ப்பிடிப்பார்.

மடமை வெட்டி உரித்திடவே மாறும் நாராய்க் காய்ந்திடவே
நல்ல நாரின் உரமுண்டோ நாட்டில் உள்ள கயிற்றுக்கு
குத்துக் கண்ணி நார்க்கடகம் குடில்கள் வரிய நாரன்றோ
சொன்ன நல்ல பொருளாகும் சோரா துழைக்கும் பலகாலம்.

கங்கு மட்டை பன்னாடை காய்ந்த பாளை பணுவிலுடன்
வெட்டுக் கருக்கு ஊமலுடன் வேலி மூரி ஒலைகளும்
கொத்துச் சிராயும் சோற்றிகளும் கோணல் மாணல் துண்டுகளும்
மெத்தப் பெரிய விறகாகி மேதினி மாதர் துயர்தீர்க்கும்.

அருமருந் தன்ன உந்தனையும் ஆணும் பெண்ணாய் ஆண்டவனார்
படைத்துப் பலகலி தீர்த்திடவே பாணன் பெற்ற மணற்றிடரில்
பலித்து வளர்ந்து பயனியப் பாங்காய்ப் பணித்தான் பரவசமே
பரவசமே இது பரவசமே பாளைகள் இருவிதம் பணையினிலே.

கனிய முன்னுன் காயதனைக் காத்து இருந்து வெட்டிடுவார்
நுங்கு நுங்கு என்றுரைப்பார் நூதனமாக நுகர்ந்திடுவார்
முற்றும் போது சீக்காயை மூளை வெட்டி முட்டிகட்டி
கள்ளை இறக்கிக் களித்திடுவார் காளை மாட்டிற் குணவிடுவார்.

அதிக பதநீர் இறக்கிடவே ஆண்பனைப் பாளை தனைச்சீவி
நல்ல முட்டி தனிற்சேர நாளும் பொழுதும் ஏறிடுவார்
பச்சைப் பிளாவைக் கைப்பிடித்துப் பாரிய மனிதர் பருகிடுவார்
அளவில்லாமல் அது பருகி அவஸ்தை மிகவும் கொள்வாரே.

கண்ணம் சிறிது முட்டியுள்ளே சூழப் பூசிப் பாளைகட்டி
கருப்ப நீரை இறக்கிடலாம் காய்ச்சி வெல்லம் ஆக்கிடலாம்
கல்லாக்காரம் பனங்கட்டி காய்ச்சிய கருப்ப நீரன்றோ
மஞ்சள் கருப்ப நீர்பருக மாங்காய்க் கெத்தல் உவப்பன்றோ.

குலை குலையாக நீகாய்த்து கூடல் முழுதும் கொட்டுகிறாய்
தட்டி ஒருவர் பறிப்பதில்லை தானாய்க் கனிகள் சொரிகின்றாய்
“தொப்தொப்” என்று பழஞ்சொரிய தோரைப் பழமாய் நாந்தெரிந்து
உண்ணும் விதமே உவப்பாகும் ஊரார் அறிவார் பிறறறியார்.

கரிய தேலை உரித்தெடுத்து காடிப்பளியை அதிற் தெளித்து
கையாற் பிசைந்து கழியாக்கி காந்திக் கறந்து அருந்திடவே
மெய்யாய் அமிர்தம் தானாகும் மேலும் சுவைக்க வேறுண்டோ
கத்தி வெட்டாக் கனிதந்தாய் கையும் வாயும் மணத்திடவே.

நல்ல பழமாய்த் தெரிந்தெடுத்து நாலு ஒலை தனிற்சுவித்து
செல்லக் கழுவிச் சீர்செய்து சோரக் கல்லில் அடித்துரித்து
வெள்ளைக் கடகம் தனிலிட்டு வேண்டும் நீரை விரைந்தூற்றி
“களக் களக்” என்று பினைந்திடவே கழியாய்க் கனிந்து நிறைந்திடவே.

சீலைத் துண்டிற் கழிவடித்து ஒலைப் பாயிற் தடவிவர
பனாட்டுப் பாயாய் அதுமாறும் பார்த்து வெயிலிற் காயவிட
தட்டுத் தட்டாய் அதைக்கீறி தகட்டாற் செதுக்கி மடித்திடவே
தங்கப் பனாட்டாய் அதுபிளிரும் தாரணி மாந்தர் சுவைத்திடவே.

பொன்னின் நிறமாய்ப் பொலிகின்ற புதிய பனாட்டைத் துண்டாடி
பணையின் பாணி காரத்தூள் பொரித்த அரிசி மாவுடனே
சின்னப் பாளை தனிலிட்டு சீராய் மூடிச் சிலநாளால்
பகர வேண்டாம் அதனருமை பாணிப் பனாட்டு அதுதானே.

விதையை வீசி எறிவரென்று வீணை கனவு காணாதீர்
கொத்திப் பாத்தி தாமமைத்து குன்றாய்க் குவித்து விதையடுக்கி
கொட்டி மண்ணால் மூடிடுவார் கோடைகாலம் அதுபறிப்பார்
கிழங்கு கிழங்கு பனங்கிழங்கு கிண்டி எடுக்கும் பனங்கிழங்கு.

அவித்துக் கிழித்து அதுவுண்டால் ஆயிரம் உணவு வேண்டுவதோ
துவைத்துத் தேங்காய்த் துருவலுடன் தூளாய் மினகாய் வெங்காயம்
உப்புச் சேர்த்துப் பிடிசெய்து ஊறும் வாயில் போட்டாலோ
உவமை சொல்லப் பொருளுண்டோ உண்டவர் தானே அறிவாரே.

அவித்த கிழங்கின் தும்பகற்றி அழகாய்க் கிழித்து உலரவிட்டால் பூசும் கொடியல் தானாகும் புதிய பல்லுக் கிதமாகும் ஒடியல் என்று சொல்லிடுவார் உலரவிட்ட பனங்கிழங்கை இடியல் செய்து மாவாக்கி இதமாய்த் தெள்ளி எடுத்திடலாம்.

நீரில் மாவை ஊறவிட்டு நெய்த துண்டிற் பிழிந்தெடுத்து பிட்டும் கூழும் ஆக்கிடலாம் போசன மிவைக்கு நிகருண்டோ? பருத்த பெருத்த தேகத்தார் பாணை வயிற்றர் பிணியுற்றார் ஒடியற் கூழை அருந்திடவே ஒழுங்காய்த் திருந்தி நிபிர்வாரே.

உச்சி மகிமை உரைத்தேனே உடலின் பெருமை சொல்வேனே கச்சிதமான மரம் தறித்து கனத்த வேலை பலசெய்வார் துலாவாய் வளையாய்ச் சலாகையுமாய் தூணாய்த் துடுப்பாய் தொட்டிலுமாய் பேணாய்ச் சேற்றுக் குற்றியுமாய் பீலி வாய்க்கால் தானாவாய்.

மருந்தென் றுரைத்தாள் பாட்டியெனின் மாற்றம் அதிலே இல்லையெண்ணா அமையும் ஆண்பனைப் பாளையது அருந்தும் மருந்துக் கனுபானம் அல்லி வேரும் அதன் பொருக்கும் சொல்லிச் சேர்ப்பார் மருந்தினிலே வயிற்றுப் புண்ணை வகைப்படுத்த வாய்கும் பனங்கள் ஓளடதமாய்.

இன்ன பலவும் இனியவையும் சொன்ன படியே நீதரவே பாட்டி காலப் பரம்பரைகள் ஏட்டி இன்றி உணைப்போற்றி நாட்டில் வாழ்ந்தார் நெடுநாளாய் நாமது சொன்னால் நம்பாரே அன்று வீட்டுப் பனம்பண்டம் இன்று காட்டில் அழியுதையோ.

அன்னிய நாட்டுப் பொருள்வந்து அழித்தது நம் கைத்தொழிலை சிக்கனப் பொருளை நாம்மறந்து சிறுமை பெருமை நாங்கொண்டோம் பாழும் பகட்டில் நாம்தேய்ந்து பணையின் பயனை நாமிழந்தோம் வாழும் வழியினி வேண்டுமெனின் வளர வேண்டுமென் அபிவிருத்தி.

“அழகான அந்தப் பனைமரம் அடிக்கடி நினைவில் வரும்” என்று உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்கள் சும்மாவா பாடினார். பனை பலித்த மண்ணை அனுபவித்தவர்கள் எங்கு சென்றாலும் அந்த மண்ணையும் பனையையும் மறக்க மாட்டார்கள். அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் எனக்கு Fruity roll up என்ற பழக்கழிப் பண்டம் பனாட்டை நினைவுபடுத்தியதில் வியப்பில்லை. மேலே கண்ட கவிதை எனக்குப் பழைய நினைவு. எனது பிற்சந்ததியாருக்கு அது பழங்கால இலக்கியம், ஆராய்ச்சிக்கூறிய விடயம். தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்த இளைஞர்களுக்கு புரியாத பல சொற்குவியல். மொத்தத்தில் பனையின் கதை எல்லாம் ஒரு Roll up தான்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளும்

கலாகீர்த்தி, பேராசிரியர், டாக்டர் பொன்.பூலோகசிங்கம்

நவயுகத் தினை நாவாரக் கூவியழைத்த சுப்பிரமணிய பாரதியாருடன் தான், தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீனத் துவம் தோன்றுகின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைமகன் அந்த மகாகவி தான். கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் சால்புகள் - புதுமைக்கவி - புரட்சிக்கவி - தேசிய கவி - மறுமலர்ச்சிக்கவி - மக்கள்கவி என நெல்லாம் வாயாரப் பேசப்படுகின்றன. குறுகிய காலகட்டத்தில் - 39 வயதிற்குள்ளே (11/12/1882 - 12/9/1921) - குறைந்த ஆக்கங்களுடன் யுக புருஷனாகத் தம்மை நிலைநாட்டியுள்ளார் என்றால், அவர் படைப்புகள் தாம் அம்முத்திரைக்குக் காரணம் என்பது கூறாமலே தெளிவாகின்றது.

உண்டு களித்து, உறங்கி எழுந்து, எழுத்தாணியும் ஏரும் ஏந்தி எழுதுவோர் ஏவல் கேட்டு நிற்க, கவிதை மழை பொழியும் கவியரசர் நிலை பாரதியாருக்கு இருக்கவில்லை. தீச்சுவாலை தாக்க, அமர்ந்திருந்து, அரிகண்டம், எமகண்டம் பாடுவது போல, வறுமை நெருப்பிலே உருகிக் கரைத்துவிடாமல், மேன்மேலும் பதம்பெற்ற உருக்காகக் கனிந்து கவிதை பாடியவர் பாரதியார்.

தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களிலே பாரதியார் தொடாதது யாது? கவிதையா, சிறிய கதையா, நெடுங்கதையா, குட்டி நாடகமா, கட்டுரையா, சிந்தனைத் துளிகளா,

நடைச் சித்திரமா, தலையங்கமா, எல்லாவற்றிலும் அவர் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டார். ஆங்கிலத்திலும் கூட, கவிதை - கதை - கட்டுரை அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் தமிழ்க் கவிதையிலே பாரதியார் அடைந்த வெற்றியை ஏனைய ஆக்கங்களிலே அவர் பெறமுடியவில்லை என்பது உண்மையே.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் விடியலில் வெடித்து எழுந்த இந்திய தேசிய உணர்வுகள் தோற்றுவித்த அரசியற் கவி பாரதியார், தம் கவிதை சக்தியினாற் காலத்தின் தேவைகளுக்கு அப்பாற் சென்று, தமிழ்க் கவிதைக்குப் புத்தொளித்தார். அரசியலை நேரடி இலக்காகக் கொண்டு பாடியவர், அதனைத் தொனிப் பொருளாக வைத்து மகாகவியானார்.

கோகலே தலைமையிலான மிதவாதிகளையும் திலகர் தலைமையிலான தீவிரவாதிகளையும் பாரதமாதாவின் அவலத்திலே மோதவிட்டுப் பாரதியார் படைத்த பாஞ்சாலி சபதம் இக்கருத்தினை ஆதரிக்கும். தருமன் திரௌபதியைக் கடைசியிலே சூதிலே வைத்து இழந்தபோது, துரியோதனன் தன் வஞ்சத்தை அவளை அடமானப்படுத்தித் தீர்த்துக் கொள்ளத் துடித்துத் துச்சாதனைப் பாஞ்சாலியைச் சபைக்குக் கொண்டுவர அந்தப்புரம் அனுப்பியபோது, அவள் மனுரீதி கூறியும் கேட்காது, அவள் கூந்தலைப் பற்றி,

இழுத்துச் சென்றபோது, மக்கள் கூட்டம் எதுவுமே செய்யமுடியாது பார்த்துக்கொண்டு நின்றது. அக்காட்சியைப் பாரதியார் ஆவேசத்தோடு கூறகிறார்

"ஊரவர்த்ந் கீழ்மை உரைக்குந் தரமோ ?

வீரமிலா நாய்கள், விலங்காம் இளவரசன்
தன்னை மிதித்துத் தராதலத்திற் போக்கியே,
பொன்னையவள் அந்தப் புரத்தினிலே சேர்க்காமல்,
நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்.
பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ ?"

அரச சபையிலே நீதிகேட்டு, அது கிடையாது திரௌபதி துடித்து நிற்கிறாள். அப்பொழுது வீமன்,

"நாட்டை யெல்லார் தொலைத்தாய் - அண்ணை!

நாங்கள் பொறுத் திருந்தோம்.
மீட்டும் எமை யடிமை-செய்தாய்,
மேலும் பொறுத் திருந்தோம்.
துருபதன் மகளைத்-திட்டத்
தூய்ம னுடற் பிறப்பை,
இரு பகடை யென்றாய், - ஐயோ!
இவர்க் கடிமை யென்றாய்!
இது பொறுப்ப தில்லை,-தம்பி!
எரி தழல் கொண்டு வா.
கதிரை வைத் திழந்தான்- அண்ணன்
கையை எரித்திருவோம்" என்று ஆத்திரப்பட்டான்.

தமிழ் இலக்கியம் புதுப்பொருள்களையும் புதிய வடிவங்களையும் பெற்று மறுமலர்ச்சி காண மகாகவி பாரதியார் முக்கிய காரணமாகிறார். கம்பனையும் வள்ளுவனையும் இளங்கோவையும் தேர்ந்தெடுத்துக் காட்டிய பாரதியாரையும் நாம் அவர்களுடன் சேர்த்துப் பெருமை கொள்ளலாம்.

||

பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா வந்து போய்விட்டது. ஆனால் அவருடைய வரலாற்றிலே இன்னமும் தெளிவடையாத இடங்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே ஒன்று தான் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமிகளுக்கும் பாரதியாருக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு.

பாரதியார் 'பாரதி அறுபத்தாறு' என்ற நூலிலே தம்முடைய 'குருக்கள்' ஆக மூன்று சாமிகளைப் போற்றுகின்றார். இவர்களிலே குள்ளச்சாமி (மாங்கொட்டைச்சாமி), கோவிந்தசாமி என்பார் பற்றிய விபரங்கள் கிடைத்து, அவர்களைப் பற்றித்

தமிழகத்திலே தெளிவாகச் சிலர் எழுதியுள்ளனர் (பி.கோதண்டராமன், புதுவையில் பாரதி, 1980, ரா.அ.பத்மநாபன், பாரதியைப் பற்றி நண்பர்கள், 1982). ஆனால் யாழ்ப்பாணத்துச்சாமியைப் பற்றித் தமிழகத்திலே ஆர்வம் காட்டப்பெற்றிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியைப் பாரதியார் இரு பாடல்களிலே தனியே போற்றி வணங்குகிறார்:

"கோவிந்த சாமிபுகழ் சிறிது சொன்னேன்
குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்பா ணத்தான்,
தேவிபதம் மறவாத தீர ஞானி,
சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவான்
பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி,
பரமபத வாயிலெனும் பார்வை யானன்,
காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயும்
கழனிகள்தழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்." 40

"தங்கத்தாற் பதுமைசெய்தும் இரத விங்கம்
சமைத்துமவற் றினிலீசன் தானைப் போற்றும்
தங்கமுறு பக்தர்பலர் புலமீ துள்ளார்,
தோழரே! எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல்
மங்களஞ்சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும்
வானவர்கோன், யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னைச்
சங்கரனைன் றெப்போதும் முன்னே கொண்டு
சரணடைந்தால் அதுகண்டீர் சர்வ சித்தி" 41

பாரதியார் வேறிரு பாடல்களிலே குவளைக் கண்ணன் (குவளையூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியர்) தம்மிடம் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியாரை அழைத்து வந்தமை பற்றிக் கூறுமிடத்து மீண்டும் அவர் புகழ் பாடுகிறார்:

"யாழ்ப்பாணத் தையனையென் னிடங்கொ ணர்ந்தான்
இணையடியை நந்திபிரான் முதலில் வைத்துக்
காழ்ப்பாண கயிலையிசை வாழ்வான், பார்மேல்
கனத்தபுகழ்க் குவளையூர்க் கண்ணன் என்பான்" 42

"ஐகத்தினிலோர் உவமையிலா யாழ்ப்பா ணத்து
சாமிதனை யிவனென்றன் மனைக்கொ ணர்ந்தான்
அகத்தினிலே அவன்பாத மலரைப் பூண்டேன்
அன்றையப் போதேவீ டதுவே வீடு" 43

பாரதியார் தம்மை ஆட்கொண்ட மூன்று சாமிகளையும் வேறிரு பாடல்களிலே சேர்த்துப் போற்றுகிறார்:

"ஞானகுரு தேசிகனைப் போற்று கின்றேன்,
நாடனைத்துந் தானாவான் நலிவி லாதான்,
மோனகுரு திருவருளால் பிறப்பு மாறி
முற்றிலும்நாம் அமரநிலை சூழ்ந்து விட்டோம்,
தேனையை பராசக்தி திறத்தைக் காட்டிச்
சித்தினியல் காட்டிமனத் தெளிவு தந்தான்,
வானகத்தை இவ்வுலகி லிருந்து தீண்டும்
வகையுணர்ந்திக் காத்தபிரான் பதங்கள் போற்றி!" 19

இப்பாடல் 'குள்ளச்சாமி புகழ்' எனும் அடைப்புக்குறியின் கீழ் ஆரம்பிக்கின்றும், பிரதான தலைப்பு 'குருக்கள் ஸ்துதி' ஆகும். 'குரு'வை மரியாதையாகக் 'குருக்கள்' என்று கூறமுடியினும், பாரதியார் பன்மையை மூவரைச் சுட்டப் பயன்படுத்தி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பாடலில் முதலிரு அடிகள் குள்ளச்சாமியையும், மூன்றாம் நான்காம் அடிகள் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியையும், ஐந்தாம் ஆறாம் அடிகள் கோவிந்தசாமியையும், கடை ஈரடிகள் மூவரையும் ஒருசேரப் போற்றுவதாகக் காட்டமுடியும் (நா.ஞானகுமாரன், பாரதி போற்றிய அருளம்பலசுவாமிகள், 1992, பக். 33-34). மோனகுரு என்பது யாழ்ப்பாணத்துச் சாமிக்குத் தமிழ்நாட்டில் வழங்கிய பெயராகும்.

குள்ளச்சாமி, கோவிந்த ஸ்வாமி, யாழ்ப்பாணத்து ஸ்வாமி, குவளைக் கண்ணன் புகழ் பாடிய(பாடல், 19-43) பின்பு,

"பாங்கான குருக்களை நாம் போற்றிக் கொண்டோம்,
பாரினிலே பயந்தெளிந்தோம், பாச மற்றோம்.
நீங்காத சிவசக்தி யருளைப் பெற்றோம்,
நிலத்தின்மிசை அமரநிலை யுற்றோம் அப்பா!
தாங்காமல் வையகத்தை அழிக்கும் வேந்தர்,
தாரணியில் பலருள்ளார், தருக்கி வீழ்வார்,
ஏங்காமல் அஞ்சாமல் இடர்செய் யாமல்
என்றமருள் ஞானியரே எமக்கு வேந்தர்" 44

என்று பாரதியார் அவர்கள் யாவரையும் 'குருக்கள்' ஆகத் தழுவுதல் காணத்தக்கது.

III

யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டி நடராசா கந்தசாமி (அ.ந.கந்தசாமி) 1961இலே 'யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் யார்?' என்பது இனங்காணப்படல் வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்வைத்தார் ("ஞானம் வளர்த்த புதுவை", ஸ்ரீலங்கா, ஆகஸ்டு, 1961).

யாழ்ப்பாணம் தம்பசிட்டி பொ. சபாபதிப்பிள்ளை 1962 ஏப்பிரலில் "பாரதியின் ஞானகுருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி" எனும் கட்டுரையை ஸ்ரீலங்காவிலே எழுதினார். இக்கட்டுரை யாழ்ப்பாணம் அல்வாய் வடக்கு வியாபாரிமூலை வேலுப்பிள்ளை அருளம் பலம் ஆகிய 'அருளம்பலசாமி' தாம் யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி என்ற கருத்தினை முன்வைத்ததோடு அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையும் தந்தது.

தம்பசிட்டி பொ.சபாபதிப்பிள்ளை அருளம்பல சுவாமியின் பிரதான சீடர். அவரை யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி நாகபட்டினம் சென்றும் சந்தித்து வந்தவர். அவர் மூலம் அருளம்பலசாமியின் வரலாறு தெளிவடை கிறது. அல்வாய் வடக்கு, வியாபாரிமூலை, சின்னையா வேலுப்பிள்ளைக்கும் வதிரி ஆறுமுகம் லட்சுமியம்மாளுக்கும் மகனாகத் தோன்றிய அருளம் பலம் சிறுவயதிலே தந்தையை இழந்ததோடு, தாயின் மறுமணத்தால் வியாபாரிமூலையிற் பாட்டியுடன் வசித்துக் கொண்டு, தம்பசிட்டிப் பள்ளியில் (மேலைப் புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில்) 1890-1894 வரை படித்தார். படிப்பைத் தொடராதது விவசாயத்திற்கு உதவியும் வாணம், மத்தாப்பு செய்வதில் நாட்டம் காட்டியும் இருந்துவிட்டு, கம்பளை சென்று உறவினர் கடையில் வேலை செய்தார். வியாபாரிமூலைக்குத் திரும்பியபோது சுயமாகக் கடை வைக்க முயன்று, இருந்த சொத்துகளை விற்று, மட்டக்களப்பிலே புகையிலை வியாபாரம் செய்தார். அக் காலத்திலே நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தினார்.

1910இலே, 30 வயதிலே, நிஷ்டை பழகும் பொருட்டு சிதம்பரம் புறப்பட்டு, நாகபட்டினம் அடைந்தார். அங்கு நாகை நீலலோசனி கோயில் வாசலிலே 1910 முதல் 1914 வரை நிஷ்டையாக மௌன விரதம் மேற்கொண்டார். அங்கு நாகபட்டினம் சாமி, நாகை மவுன சாமி, மௌனகுரு, பூந்தோட்டத்து ஐயா என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் அங்கு அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி என்று அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 1914 இலே நிஷ்டையில் இருந்து நீங்கிய பின்பு தல யாத்திரை செய்தார். வேதாரணியம், புதுவை போன்ற தல்களுக்கு எல்லாம் சென்றார். 1929 இலே இலங்கை மீண்டு பின்பு பழையபடி 1930இலே நாகை திரும்பி 1942 இலே வியாபாரிமூலை மீண்டு தந்தையூரிலே சமாதியானார்.

IV

யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியைக் குவளையூர் கிருஷ்ணமாசமசாரியார் (குவளைக்கண்ணன்) தாம் புதுவையிற் பாரதியார் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார் (பாரதி அறுபத்தாறு, பாடல், 42-43). பாரதியார் புதுவைக்குச் சென்றிருந்த கட்டம், செப்தம்பர், 1908 முதல் நவம்பர், 1918 வரையாகும். அருளம்பலசாமி நாகையில் நிஷ்டையில் இருந்த கட்டம் 1910 முதல் 1914 வரையாகும். அருளம்பலசாமி 1910க்கு முன்போ, நிஷ்டையில் இருந்த கட்டத்திலோ பாரதியாரைக் கண்டிருக்க முடியாது. 1914 முதல் 1918 திசம்பருக்கு முன்பு தான் இருவரும்

சந்தித்திருக்க முடியும். பாரதியார் 1918 திசம்பரிற் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்குட் சென்று சிறைப்பட்டு 1918 திசம்பர் 14இலே விடுவிக்கப்பட்டார்.

பாரதியார் 'குருக்கள் ஸ்துதி' முதற் பாடலில் (19) யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியை 'மோனகுரு' என்பர். நாகப்பட்டணத்தில் 1910 முதல் 1914 வரை நீலலோசனி அம்மன் கோயில் வாசலிலே றிஷ்டையிருந்ததால், அருளம்பலசாமி 'மோனகுரு' எனப்பட்டார். அருளம்பல மவுனசுவாமி, நாகப்பட்டணம் மவுனசாமி, நாகை மவுனசாமி என்ற பெயர்களை ஆக்கியோன் பெயர்களாக அருளம்பலசாமியின் *கற்புகலை* (1926), *சீவதரிசி* (1927), *அருவாச தேவ ஆரம்* (1927) முதலியனவற்றிலே காணலாம். யாழ்ப்பாணத்துச்சாமியைப் புகழும் பாடலொன்றிற் பாரதியார் அவரைத் "தேவிபதம் மறவாத தீர ஞானி" (*பாரதி அறுபத்தாறு*, 40) என்று இனங்காட்டுகிறார். அருளம்பல சுவாமிகள் நாகை நீலலோசனி கோயில் வாயிலிலே 1910-1914 கட்டத்தில் றிஷ்டையில் இருந்தவர். அவர் நீலலோசனி அம்மாள் மீது பாடிய ஊஞ்சல், தாலாட்டு, தோத்திரம், புலம்பல் என்பன அவர்தம் தீவிர பத்தியையும், அம்பாளைக் குருவாகக் கொண்ட பாங்கினையும் தெளிவாகக் காட்டுவன.

தம்பசிட்டி பொ.சபாபதிப்பிள்ளை 1939இலே நாகப்பட்டினம் சென்று அருளம்பலசாமி இடத்திற்கு வண்டிக்காரனை கூட்டிச் செல்லும்படி அழைத்தபோது, அவன் அப்பெயர் உள்ளவர் யாரும் அங்கு இல்லை என்று

கூறிவிட்டு, சிறிது நேரம் கழித்து, யாழ்ப்பாணத்துச்சாமியா, மௌனசாமியா என்று கேட்டபோது, அவராகத் தான் இருக்கவேண்டும் என்று கருதி, அங்கு அழைத்துச் செல்லும்படி கூறி அவ்விடம் சென்று அருளம்பலசாமியைச் சந்தித்தார் (பொ.சபாபதிப்பிள்ளை, பாரதியின் ஞானகுரு வான யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி, *ஸ்ரீலங்கா*, ஏப்பிரல், 1962; *புற்றளைக்கரசே*, 1979).

வியாபாரிமுலை சி.மு.தம்பிராசா 1960இலே திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலில் எட்டயபுரம் 'பொந்துக்குள் சுவாமி'யைக் கண்டபோது, அவர் ஊர் விசாரிக்கத் தாம் பருத்தித்துறை என்றகாலை, சுவாமிகள் அது தானே யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி ஊர், அவர் பாரதியாரின் குரு என்றாராம் (நா. ஞானகுமாரன், *பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள்*, 1992, பக்.59).

ஆ.சபாரத்தினம் தான் சிறுவனாக இருந்தபோது, அருளம்பல சுவாமிகள் சமாதி அடைந்த நான்காம் நாள், சென்று பார்த்தபோது தனது ஆசிரியர், அங்கு அருளம்பல சாமியார் எனப்பட்டவர், தமிழ்நாடு சென்றபோது, பாரதியாருடன் ஈடுபாடு கொண்டிருந்து, அவரால் யாழ்ப்பாணத்துச்சாமியார் என்றழைக்கப்பட்டார் என்பர் ("தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் பாரதிக்கு முன்னும் பின்னும்", *தினகரன், வார மஞ்சரி*, 31 ஜனவரி, 1982).

V

பாரதியாரின் கவிதைகளின் முதற் பிரசுரம் *ஸ்வதேச கீதங்கள்* வி.

கிருஷ்ணசாமி ஐயர் இலவசமாக 1907இல் வெளியிட்டது. நான்கு பக்கம் கொண்ட அப்பிரசுரத்திலே மூன்று கவிதை இருந்தன. அவை வந்தே மாதரம் என்போம், எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவியிருந்தது இந்நாடே, மன்னுமிமயமலையெங்கள் மலையே என்பனவாம். *ஸ்வதேச கீதங்கள்* என்ற அதே பெயருடன் முன்னைய பிரசுரத்தில் வெளிவந்த மூன்று கவிதைகளும் ஏனைய பதினொரு கவிதைகளும் 1908இலே பதினான்கு கவிதை கொண்ட தொகுப்பொன்று வெளிவந்தது. 1909இலே *ஜன்மபுமி, ஸ்வதேச கீதங்கள். இரண்டாம் பாகம்* வெளிவந்தது. இத்தொகுப்பிலே பதினாறு கவிதைகள் இருந்தன என்று நம்பப்படுகிறது. இவற்றை அடுத்து பாரதியாரின் கவிதைகள் 1910 நவம்பரிலே *மாதா வாசகம், ஸ்வசரிதையும் பிறபாடல்களும்* என இரு தொகுப்புகளாக வந்திருக்கின்றன. மாதா வாசகத்திலும் ஸ்வசரிதை இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது (ம.பொ.சிவஞானம், *விடுதலைப் போரில் தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு*).

ஸ்வசரிதைக்குப் பாரதியார் கொடுத்த தலைப்பு 'கனவு' என்பதாம். இதிலே 49 கவிதைகள் இருக்கின்றன. இது மிகுந்த வெறுப்பு அவநம்பிக்கையும் நிறைந்த துழலில் எழுந்துள்ளது. "வாழ்வு முற்றும் கனவெனக் கூறிய மறைவலோர்தம் உரை பிழையன்று காண்!" என்று தொடங்கி "எந்த மார் க்கமும் தோன்றிலது, என் செய்கேன்? ஏன் பிறந்தான் இத்துயர் நாட்டிலே" என்ற அவலக்குரல் எழுப்பி, அக்குரலைத் தொடர்ந்து மூன்று பாடல்களிலே அரைத்து முடிகின்றது. பாரதியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் சிலவற்றை இதிலே காணலாம். *பாரதி அறுபத்தாறு* வேறுபட்ட குரலில் அமைகின்றது. "திடங்கொண்டு

வாழ்ந்திருவேவாம், தேம்புவதில் பயனில்லை" எனும் புதிய நோக்கு இதிற்காணப்படுகின்றது. ஆயினும், இப்பகுதியிற் பாரதியார் சில துறவிகளோடு கொண்ட தொடர்பு நீங்கலாக எஞ்சியவை பொதுவான பொருள் பற்றியனவாம், சுயசரிதைப் பண்பற்றவை.

பாரதியாரின் 'கனவு' 1910இலே எழுந்ததாகலாம். ஆனால் 'பாரதி அறுபத்தாறு' அப்பொழுது எழவில்லை, அது 1914க்கும் 1918 நவம்பருக்கும் இடையிலே தான் எழுந்திருக்க முடியும். ஞானகுமாரன் 'பாரதி அறுபத்தாறு' பிறந்ததும் 1916ம் ஆண்டிலேயே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என்று கூறியிருக்கிறார் (*பாரதி போற்றிய அருளம்பல சுவாமிகள்*, 1992, பக்.31). அவர் கூற்றின் ஆதாரம் தெரியவில்லை.

கல்ப்பையை (சந்தா) உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு பரிசுப் பொருளாக்குங்கள்

வெளிநாடுகளிலோ, உள்ளூட்டிலோ இருக்கின்ற தமிழ் மீது பற்றுக் கொண்ட, உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு கல்ப்பையைப் பரிசாக்குங்கள். வருட சந்தாவைச் செலுத்துவதன் மூலம் உங்களது பெயரில், அவர்களுக்கு கல்ப்பை இதழ்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும். இதற்கான விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து கல்ப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

சிறு கதை

- கலா -

அவள் பாவம்

நேரம் சரியாக 6 மணி என்று கடிக்காரம் காட்டியது. ஜானகி மெல்ல ஹாலை எட்டிப் பார்த்தாள். அவள் எதிர்பார்த்தது போல் சத்தியா ஒரு நாவலில் மூழ்கிப்போய் இருந்தாள். முதல் நாள் இரவு வேலை செய்ததால் அவளுக்கு இன்று ஓய்வு நாள். ஜானகி மெல்ல அவள் அருகில் போய் ரகு வரும் நேரமாகிறதல்லவா? என்று கேட்டாள். காலுக்குமேல் கால்போட்டு அமர்ந்திருந்த சத்தியா புத்தகத்திலிருந்து முகத்தை எடுக்காமலே *So, what?* என்று பதிலுக்குக் கேட்டாள். *சும்மா கேட்டேன்* என்று முனகி விட்டு ஜானகி ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து சிந்தனையைச் சுழலவிட்டாள். மனம் பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிப் போயிற்று.

திருமணமாகிப் பல ஆண்டுகளாகக் குழந்தைப்பேறு கிடைக்காத காரணத்தால் சிறு வயதிலேயே ஒரு விபத்தில் பெற்றோரைப் பறிகொடுத்த ரகுவை மிகுந்த பாசத்தோடு வளர்த்து வந்தார்கள் ஜானகியும் அவள் கணவனும். கணவனும் மாரடைப்பால் காலமடைந்த பின் அவளுக்கு ரகுதான் உலகம். கடந்த மாதம் அவனுக்குத் திருமணமாகும் வரை *அம்மா, அம்மா!* என்று அவளையே சுற்றி வந்துகொண்டிருந்தான் ரகு. மாலையில் அவன் வருகிற நேரமென்றால் ஜானகி தேநீர் தயாரித்து ஆயத்தமாக

வைத்திருப்பாள். அவனும் வாசலில் வரும்போதே *அம்மா, டீ* என்று கேட்டுக்கொண்டே தான் வீட்டுக்குள் நுழைவான். அவளும் சிரித்துக்கொண்டே தேநீர்க் கோப்பையை நீட்டுவாள். இருவரும் ஹாலிலிருந்து மணிக் கணக்கில் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஜானகி சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்தபோது, கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. ரகு வந்துவிட்டான். சத்தியா அப்போதுதான் மெதுவாக எழுந்து தேநீர் தயாரிக்கப் போனாள். *அம்மையார் இதைக் கொஞ்சம் நேரத்தோடு செய்திருக்கப்படாதோ? அவன் பாவம் களைத்துப்போய் வந்திருக்கிறான்* என்று ஜானகி மனம் பொருமினாள். சத்தியா கேத்திலை எடுக்கு முன்னரே ரகு அவளருகில் போய் *You look very nice in this dress* என்று கூறி அவள் கைகளைப் பற்றினான். *இன்று அருமையான weather. நாங்கள் பீச்சுக்குப் போவோம். சீக்கிரம் போய் ட்ரெஸ் பண்ணும்* என்று சத்தியாவிடம் சொன்னாள். அவளும் *நல்ல ஐடியா* என்று சொல்லிக் கொண்டு உற்சாகமாக ஓடினாள். இருவரும் புறப்படும் நேரத்தில் ஜானகியிடம் *நீங்களும் வருகிறீர்களா?* என்று கேட்டார்கள்.

நான் வரவில்லை. நீங்கள் போய் வாருங்கள் என்று கூறிவிட்டுத் தன் அறைக்குச் சென்றாள். எதுவோ அவள் மனதை நெருடியது. அது என்னவென்று அவளுக்கே புரியவில்லை.

யதேச்சையாகக் கலண்டரைப் பார்த்ததும் தோழி விமலாவின் 25ஆவது திருமண ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு நடக்கும் வைபவத்திற்குப் போகவேண்டும் என்ற நினைவு வந்தது. அவசரமாகப் புடவையை உடுத்திக் கொண்டு பஸ்ஸில் புறப்பட்டாள். அங்கு போனதும் பல பழைய சிநேகிதிகள் வந்திருப்பதைக் கண்டு வெகு உற்சாகத்துடன் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது வயதான பெண்மணி ஒருத்தி அவர்கள் அருகே வந்தாள். ஜானகிக்கு அந்தப் பெண்ணை எங்கோ பார்த்தமாதிரி இருந்தது. சற்றே உற்றுப் பார்த்தபோது நினைவு வந்தது. ஆம். *அந்த மருத்துவத் தாதாதான்.* ஜானகிக்கு உடல் நடுங்கத் தொடங்கியது. எல்லாமே நிழற்படம்போல் கண் முன்னே வந்தன.

அந்தக் காலேஜ் வாழ்க்கை, அந்த விபீதம், அந்தப் பெண் குழந்தை, அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தெரிந்த யாரிடமோ வளர்க்கக் கொடுப்பதாகப் பொறுப்பேற்ற அந்த மருத்துவத் தாதி... ஆம். அதே மருத்துவத் தாதாதான். அந்தப் பெண்ணும் ஜானகியை அடையாளங் கண்டுவிட்டாள் போலும். மெதுவாக ஜானகியைப் பார்த்துப்

புன்னகைத்துவிட்டு நகர்ந்துவிட்டாள். ஜானகி தன்னையுமறியாமல் அந்தப் பெண்ணைப் பின் தொடர்ந்தாள். எப்படியோ அதைக் கேட்டும் விட்டாள். *என் மகள் எப்படி இருக்கிறாள்? அதற்கு அந்தப் பெண், இங்கே, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில்தான் வேலை செய்கிறாள் - Paediatric Unit இல் - டாக்டர் சத்தியா என்று கேட்டால் சொல்வார்கள்* என்று பதிலளித்தாள்.

ஜானகிக்குத் தலை சுற்றியது. சத்தியா எனது மகளா? அவளால் அதை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்டதும் தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு வீடு திரும்பினாள்.

சத்தியா ஏற்கனவே உறங்கிவிட்டாள். ரகுதான் பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தான். ஜானகி தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டாள், *என் மகள் அதிர்ஷ்டசாலி. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டு எத்தனை அன்பாக இருக்கிறார்கள்!* அந்த எண்ணத்தில் பூரித்துப்போனாள்.

வழக்கமாக எழுகின்ற மகாராணி! பாத்திரங்களைக் கழுவி வைத்துவிட்டுப் படுக்கப் போயிருக்கலாமே! அவன் பாவம்! என்ற எண்ணம் எழவில்லை. இதன் காரணம் ஜானகிக்குப் புரியவில்லை. எனக்கும் புரியவில்லை. உங்களுக்குப் புரிகிறதா?

IRRIGATION PROJECTS IN NORTH EAST PROVINCE – SRI LANKA

by K. Shanmugarajah retired Deputy Director of Irrigation Dept. Sri Lanka
Adviser on Irrigation Development to the Ministry
of Water Resources Development Nigeria

SRI LANKA is an Island with a total area of 25330 square miles (65,000 sq. km). Climatically the Island can be divided into two distinct zones – Wet and Dry zones. Wet zone cultivation is mostly under rainfed condition, while in the dry zone supplementary irrigation is necessary for a successful cultivation. The irrigation systems in the wet zone are mainly diversion schemes. The wet zone which forms the south central and south western section of the country covers nearly 35% of the land area. The balance 65% forms the dry zone where irrigation is essential for agriculture. North -East Province is in the dry zone. Topo-graphy provides large number reservoir sites to conserve water for irrigation and other purposes. The potential for irrigation purpose in the dry zone was recognised by the ancient Kings of Sri Lanka who constructed large number reservoir irrigation systems, while appropriate institutional and legal systems have also been established for ensuring their proper operation and maintenance, as well as careful use of irrigation water. The ancient irrigation works have fallen into disrepair and neglect when Sri Lanka became a colony of successive Western Powers. It was only in the 19th.century during the British period that interest in dry zone irrigation was revived with restoration of some abandoned irrigation works. In addition number of new reservoirs have been constructed. It is estimated that at present there are about 5,000 irrigation works

functioning in the country. In North-East Province there are about 750 irrigation works.

JAFFNA PENINSULA forms the northern end of the Island – in the dry zone. Jaffna cultivator is extremely industrious and hard working and takes full advantage of everything that nature rather sparsely provides in his district. Jaffna Peninsula is an area where nature is not over generous and where assiduous zeal and drudgery are the necessary concomitance of a bare living. Where as in other parts of the country having similar rainfall, similarly distributed the paddy grower requires it to be supplemented by stored water to raise a successful rainy season crop, the Jaffna man somehow manages with rainfall alone.

My long years in the Irrigation Department and subsequently in other Institutions in Sri Lanka and abroad, including the Commonwealth Assignment as Adviser on Irrigation Development to the Federal Ministry of Water Resources – Nigeria, have enabled me to write the following two books covering irrigation discipline for the benefit of the people of North-East province –S.L. :-

1. WATER RESOURCES DEVELOPMENT - JAFFNA PENINSULA, Published and Launched in Australia in 1995

2 IRRIGATION PROJECTS IN NORTH-EAST OF SRI LANKA – ENTIRE MAIN LAND (Except Jaffna Peninsula). GUIDELINE ON IRRIGATION MANAGEMENT (WATER MANAGEMENT) AND REGISTER OF IRRIGATION PROJECTS

Already printed and to be published and launched in Australia in due course.

NOTE

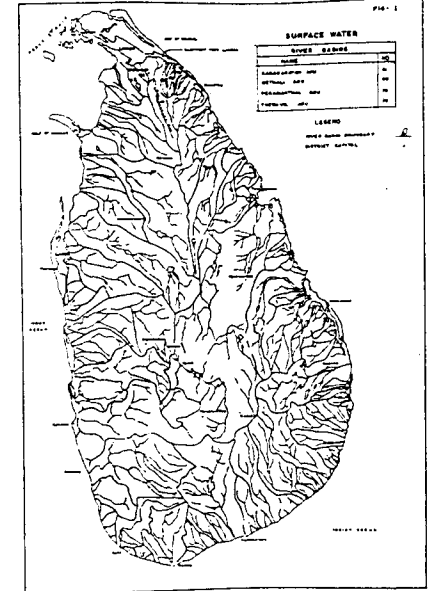
Abstract of the contents of the first book “WATER RESOURCES DEVELOPMENT- JAFFNA PENINSULA “ will be published in five instalments in KALAPPAL and similarly will be followed by the Abstract of the second book “IRRIGATION PROJECTS IN NORTH –EAST OF SRI LANKA –GUIDELINE ON IRRIGATION MANAGEMENT (WATER MANAGEMENT) AND REGISTER OF IRRIGATION PROJECTS.

ABSTRACT OF THE FIRST BOOK - WATER RESOURCES DEVELOPMENT JAFFNA PENINSULA

INTRODUCTION

There are no streams and rivers in Jaffna Peninsula due to the flatness of the land and the topography does not permit the construction of reservoirs. Jaffna Peninsula limestone with fissures, cracks and joints and with its porous characteristic permits percolation of fresh water to be stored underground. Ground water is the only source of supplementary irrigation and its potential is limited, and overdrawing results in saline intrusion.

One feels that such industry as is here exhibited warrants every consideration and deserves every assistance and encourage-

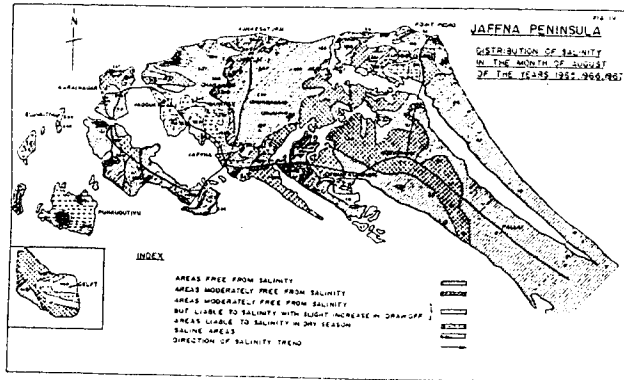
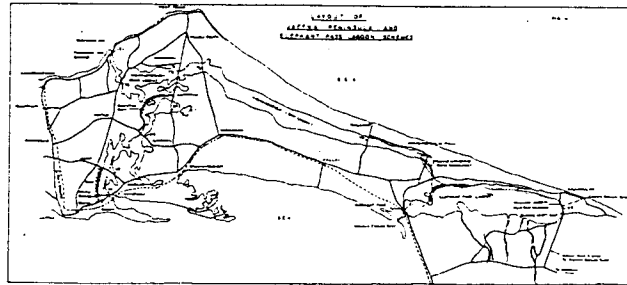

ment it is possible to provide. If any means of reducing the hazard attached to the present cultivation or of increasing the productivity of the soil or rendering the present uncultivable land fertile can be devised and provided, there is every reason to justify full investigation and exploitation.

The purpose of this exercise is to analyse the requirements, potential and problems and provide some guidelines to achieve the goal.

UNDERGROUND STORAGE

The recharge to the ground water in the peninsula is almost entirely from rainfall percolation. Ground water is the prime source for agricultural development in the peninsula. The subject came to prominence in the early sixties due to the incidence of saline infiltration in the wells that have never been saline before. Dr. Arnon Arad, Hydrogeological Expert

from Israel advised a systematic survey to ascertain the quantity and quality of ground water resources in the peninsula, for use in Agricultural development. Accordingly surveys and investigations, study etc. were carried out from 1966 and substantial data and information are available, but more investigations, study etc. are required to have a through knowledge of what is happening. Number of constraints have been impeding the work., study, political, financial etc. The study already carried out revealed that with the increase in agricultural production and domestic use, the excessive drawing of water has resulted in saline intrusion. A preliminary report by S.Arumugam in 1968 deals on the ground water potential of the entire peninsula from the data collected from the selected 411 shallow wells.

INVESTIGATIONS CARRIED OUT IN THE N – W ZONE OF THE PENINSULA

Intensive studies were done by the Irrigation Dept. since 1973 in the N-W zone of the Peninsula covering an area of 55 sq. miles. Substantial and relevant data and information in water table fluctuations and salinity intrusion are available from the studies. The primary purpose was to establish as accurately as possible the state of balance between the ground water replenishment and abstraction practices in this area to provide for future management. Some idea of the geological and hydraulic character of the aquifer of the zone has been identified. The seepage flow along the north was also identified in the study. Permanent drilling of deep bore holes on a grid system was recommended for moni-

toring of :- - Ground water resources. - Seasonal and long term movement of saline water found along the coast - Fluctuation of the interface and to assess the actual storage

The study in this region revealed that about 30% of the wells are becoming brackish

SUPPLY SOURCE

The supply of adequate fresh water has been a perennial problem of the people of the peninsula. Though considerable research has been done on the subject the problem was largely neglected by the successive governments and is now considered as one of the factors leading to the lack of development of the Tamil speaking areas.

Studies have already shown that due to the over exploitation of the aquifer in the Jaffna Peninsula, most of the wells in the region have become brackish, and the importance of the supply source to replenish the wells to meet the increased demand is considered to be of paramount importance. The proposal to convert the two internal salt water lagoons Vadamarachchi and Upparu, and the external lagoon (Elephant Pass) to fresh water lakes was expected to improve the water resources of the Peninsula both in recharging the under ground storage with additional surface storage and desalinating the lands fringing the lagoons making suitable for cultivation.

Annually about 91,000 ac.ft. of fresh water from an area of 363 sq.mls. of the mainland and 30 sq.mls. of the Elephant Pass Lagoon bed, flow as waste to the sea through the Eastern opening of this lagoon

at Chundikulam while the people of the Peninsula are starving for fresh water for domestic and agricultural purposes.

Elephant Pass lagoon will be the primary reservoir. A bund cum spill across the east end at Chundikulam would seal the entry of sea water into this lagoon, thus transforming it into a fresh water primary reservoir. From this reservoir the water would be led by a link canal, 2 miles long to Vadamarachchi lagoon, which then becomes the secondary reservoir. Vadamarachchi lagoon feeds Upparu lagoon with an outlet to the sea at Thondamanaru. Upparu lagoon has an outlet to the sea at Ariyalai.

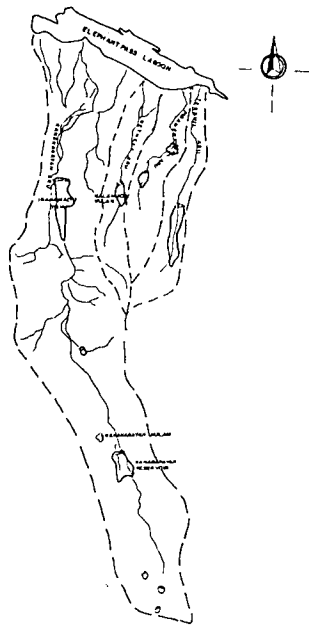
HISTORICAL

The efforts to provide the peninsula with adequate supply of fresh water have had an interesting and chequered history. The idea originated as far back as 1879 when the then Government Agent of Northern Province, Twyneham reported on the feasibility of such a project. In 1916 Horseburg the Government Agent of the day considered implementing part of the project on an experimental basis. In 1920 the implementation of this project commenced with a sum of Rs. 5000 and the scheme is reported to have functioned efficiently until 1923. After the success of the 4 year experimental operation and with the public acceptance of the experimental project, the late Balasingham proposed the implementation of the full scheme.

In 1930 F.R.G.Webb together with Balasingham issued "The Balasingham Webb Report". which suggested that bar-

CATCHMENT OF ELEPHANTPASS LAGOON

rages to be built to prevent the salt water intrusion into the inland lagoons to convert them into fresh water lakes, reclaim uncultivable land, and increase the yield of the lands already cultivated.

Balasingham's idea of diverting Mahaweli water to Jaffna has not materialised. As per prevailing situation in the country it is a blessing in disguise.

WORKS UNDER TAKEN BY THE IRRIGATION DEPARTMENT

WEBB PROPOSALS

In 1942 Webb, Divisional Irrigation En-

gineer studied and sifted all the available data, records, and endeavoured to extract, adapt and utilise all the useful matter. He prepared the report " Jaffna Peninsula Lagoon Scheme", which is an important guideline of the scheme. Webb's analysis and reports conclude a number of important findings in support of the following:- If sea is kept out of the lagoons and past accumulation of salt washed out effectively there is every chance of improving :-

- (I) The quality of the soil and water, and
- (ii) Agricultural projects of the reclaimed land using lagoon water for irrigation

Regarding the reclamation of the land it is suggested that the area be deep ploughed and a system of internal drainage laid down to accelerate the leaching process. In addition to this, a saline resisting leguminous to be planted successively, to be ploughed in , to improve the texture of the soil. This will as anticipated by the chemist, reduced the period required to sweeten the soil, and by the time the cultivation has spread to the extreme marginal lands much of the alkaline or salt impregnated land may have improved sufficiently to enable economic crops to be cultivated.

In 1945 Webb brought up his proposals and design for the two barrages across Thondamanaru and Upparu. The sites were selected after considerable investigations including sub soil. After further investigations some amendments were made to Webb's original proposals. In 1947 final plans for Thondamanaru barrage was drawn and estimates were sanctioned.

Construction of Thondamanaru barrage commenced in 1947. A separation bund between Vadamarachchi lagoon and

Upparu lagoon was also constructed along a saddle between the two lagoons. Subsequently Upparu lagoon was incorporated into the scheme by the construction of a semi-circular spill at its outlet at Ariyalai. Thondamanaru barrage was completed in 1953 and Ariyalai barrage in 1955.

The leaching action of the lagoons will be a slow process on account of the limited catchment area draining into the internal lagoons.

ARUMUGAM'S PLAN

S.ARUMUGAM Proposed that Elephant Pass Lagoon be the Primary Reservoir which will be fed from catchment area of 363 sq.mls. of the main land. A bund cum spill across the east end at Chundikulam and another bund the railway and motor bridges are at Elephant Pass would seal the entry of sea water into this lagoon, thus transforming it into a fresh water lake. Water from this reservoir would be led by a link canal to Vadamarachchi lagoon. This will serve to accelerate the leaching out process and augment the internal lagoons.

Construction of the EPL scheme commenced in 1962. When completed it received two major set backs. At the western end sea water seeping in considerable quantity through the PWD road into the lagoon. Preventive measures taken subsequently was successful. The second set back was the damage to the eastern closure bund. Probably due to the settlement of the sub soil below the bund, the bund has settled and has been over topped and breached during one of the floods.

LATEST PROPOSALS BY THE IRRIGATION DEPARTMENT IN 1976.

After a long lapse of time the project was revived in 1976 by the Irrigation Dept. by a team of Engineers headed by the author. Fresh investigations were carried out resulting in a feasibility report, proposals, designs, cost estimates, economic analysis, construction drawing etc. The project is technically sound and economically feasible.

However when the scheme was presented for inclusion in the budget for 1976 to the Planning committee, perhaps following the path of political expediency (it was the final year of the SLFP Government) turned the proposals down.

After the UNP came to power, the scheme was put forward again in 1978, and was accepted by the Planning Committee and a token vote was passed by the Parliament to implement the scheme. However the scheme went into abeyance again. In both circumstances the net result is same, only the approach is different.

In 1976, investigations and studies were carried out to assess the cause of failure of the scheme and the conditions of the component of the scheme ie; Thondamannar Barrage, Ariyalai Barrage, separation bund, flood bunds, link canal, Elephant Pass Lagoon, eastern closure bund at Chundikulam etc. Sub-soil investigations for Elephant Pass Lagoon spill cum causeway and the closure bund at the eastern end was carried out in detail to design a suitable structure. This was one of the important aspects of the investigation in view of the earlier failure of the closure bund.

PROPOSALS

- a) Elephant Pass Lagoon – Provide a closure bund of 4700 ft. with a spill cum causeway of 7000ft. along the eastern end of the lagoon. The access road to the spill, a length of 6 mls. to be improved.
- b) Link canal 2.5 mls. long already constructed for a length of 2.25 mls. is badly damaged and silted, as it runs in sandy material. The canal section is now re-designed after detail soil investigations and the present proposal is to recondition the canal as per new design, excavate the balance length, provide an inlet regulator cum bridge and provide a roadway along the canal.
- c) Vadamarachchi lagoon: All the perished and decayed gates in the Thondamannar barrage are to be replaced and the missing and damaged parts of the lifting devices to be replaced and repaired.
- d) Upparu lagoon: The planked bays of the Ariyalai barrage to be replaced by screw operated gates, the missing and damaged parts of the lifting devices to be replaced and repaired and the passerells, widened to 2'.0" with hand rails for easy operation of the gates. The culverts to be provided with screw operated gates.
- e) The separation bund between the lagoons to be improved according to new design.
- f) Improvement to the bund isolating the saltern and paddy field from this lagoon

ECONOMIC ANALYSIS

The scheme is technically sound and economically feasible. In addition to benefit for agricultural development, there will be employment opportunities, growth of secondary industries, and other indirect benefits would result in substantial improvements in the living conditions. In the economic analysis recharging the under ground storage thereby, benefiting brackish wells and the possibility of suppressing the interface of fresh and salt water below the existing levels, and increasing the storage potential of the ground water to meet the increase demand for irrigation and domestic use has not been considered.

The scheme is therefore strongly recommended for immediate implementation.

ANTICIPATED BENEFITS

Gradual conversion of the lagoons to fresh water lakes. Under-ground storage will be recharged thereby benefiting the brackish wells. There is a possibility of suppressing the fresh water – salt water interface there by increasing the storage potential of ground water to meet the increased demand for irrigation and domestic consumption.

- a) Reclaiming 11,000 acres of non-arable land by having salt leached out. From results of present cultivation on small extents in partially reclaimed areas, it is evident that red onions, chillies, yams, cashew, grape wines, etc. can be cultivated in this land. However a land use survey will help to select the suitable crops.
- b) Supplement the 20,000 acres of presently cultivated land (rain fed) along the fringe during the period of drought

and during the tail end of the cultivation by pumping from the newly created fresh water storage in the 25,000 acres of the lagoon area. Due to lack of water, cultivation of paddy in this 20,000 acres has been a total failure during most of the years.

PONDS IN JAFFNA PENINSULA

There are over 1,000 ponds scattered all over the peninsula. The capacity of these ponds may be small but the benefit to the people of the area is substantial. Most of these were man-made to conserve the precipitation to provide water for cultivation of small extents around the ponds, to provide drinking water for cows and other domestic animals and to recharge the under ground aquifer and thereby raise the levels of water in the wells in the vicinity.

Drainage canals were constructed to direct the flood water from the rains into the ponds with necessary inlet structures. Similar out structures were provided for issuing water to the fields adjoining the ponds. The ponds were provided with perimetral earthen bunds. The ponds are badly silted due to many years of usage and the capacities are reduced. This results in increase draining of run off which would otherwise be stored up in the ponds for direct benefit and to recharge the under ground aquifer. The collection of silt has further aggravated the seepage of fresh water into the underground storage. In the sixties the ponds were said to be functioning satisfactorily. The network of feeder canals serve to feed the ponds with flood waters and the drainage canals to drain the excess water into the sea, thereby

preventing damage due to floods. A major drainage canal is the Valukai Aru basin which interconnects a series of minor drainage canals. Irrigation structures such as sluices, regulators and bunds were provided in this basin for regulation and issue of water for cultivation.

A program to rehabilitate, improve and desilt the ponds will improve the water resources potential of the peninsula. The cost estimate for desilting and other improvements of 892 ponds is Rs. 125,000,000.00 Vide the report prepared by the University of Jaffna in collaboration with the Government Institutions in Jaffna, at the request of the Government Agent Jaffna, in 1990. This estimate requires revision as per prevailing rates at the time of implementation.

The author of this book was in possession of survey plans of 88 ponds with bed contours. They were handed over to Late Professor A. Thurairajah, Vice Chancellor of the Jaffna University and will be available in the Library of the University of Jaffna for any reference. Survey plans of the balance ponds may be available in the survey Department, Colombo.

A sample study of 76 ponds carried out gives the total capacity as 1152 ac.ft. A similar study may be carried out for other ponds when their survey plans are made available. If they are not available in Jaffna district level, they may be obtained from the Survey Dept. Colombo. Such comprehensive study will be very useful to assess the potential of the ponds and to provide substantial data for desilting and other improvements.

நட்பு

பணம் பொருள் தேடி வருவதல்ல நட்பு
பாசம் பண்புக்காய் வளர்ந்து கொள்கிறது நட்பு
பெற்றோருடன் பகிர்ந்து முடியாததைக் கூட
பகிர்ந்து கொள்கிறது நட்பு

சிரிப்பு கூட சில வேளை மறைந்துவிடலாம்

- ஆனால்

இறுதிவரை மறையாத பூ நட்பு
சிரிப்பில் மட்டுமல்ல துன்பத்திலும்
பங்கெடுப்பதே சிறந்த நட்பு

உனக்கு சிறு துன்பம் என்றால் கூட - என்
உள்ளம் கலங்குகின்றதே அதுதான் நட்பு
நான் நல்லாய் இருக்க வேண்டும் என நீயும்
நீ நல்லாய் இருக்க வேண்டும் என நானும்
நினைக்கின்றோமே இதில் உணர்கின்றேன்
நமது நட்பை!

ஆக்கம் : கவேதன்

மீண்டும் பூபாளம்

உஷா ஜவாகர் -

சாந்தி ப்ரசன் னாவைக்
கைபிடிக்கையில் கனவில் கூட
நினைக்கவில்லை, தனது இனிய இல்லற
வாழ்க்கை இரண்டே ஆண்டுகளில்
முற்றுப்பெற்றுவிடும் என்று. “என்னை
பொருத்தமான ஜோடி!” என்று எல்லோரும்
புகழ்ந்த புகழ்ச்சி என்ன! சாந்தியின்
தகப்பனார் தன் மகளுக்கு கண்ணிறைந்த
கணவன் கிடைத்துவிட்டான் என
இறுமாந்த இறுமாப்பு என்ன! எல்லாம்
இரண்டு வருடத்தில் கனவாயிற்று. கானல்
நீராயிற்று.

ப்ரசன்னா ஒருநாள் கந்தோருக்குச்
சென்றவன் மதியம் இரண்டு மணிபோல்
நெஞ்சு நோகுது, நெஞ்சுக்குள்ளை
என்னவோ அடைக்கிறமாதிரி இருக்குது
என்று நெஞ்சைப் பிடித்தவன்
பிடித்தவன்தான். அந்தப் பிடியை
விடாமலேயே உலகத்தின் மேலிருந்த
பிடிப்பை மட்டும் விட்டுவிட்டான்.
உலகத்துச் சொந்த பந்தங்களையெல்லாம்
அறுத்துவிட்டு, ஆசை மனைவியையும்
உற்றவர்களையும் மீளாத துயரில்
ஆழ்த்திவிட்டு, தான்மட்டும் மீளாத துயரில்
ஆழ்த்துவிட்டான்.

ப்ரசன்னா இறந்தபிறகு,
ஆரம்பகாலத்தில் சாந்தி தனது
அறையைவிட்டு வெளியே
வருவதேயில்லை. விருந்தினர்கள் முகத்தில்
விழிக்கவே கூசினாள். நாளாக நாளாக

கூச்சம் குறைந்தது. மனதில் ஏற்பட்ட
காயம் மெதுவாக ஆறத்தொடங்கியபின்
மறுபடியும் அவள் வேலை ஒன்றைத்
தேடிக்கொண்டாள். ப்ரசன்னாவின் காலம்
முடிந்த பிறகு அவள் தனது
தந்தையுடனேயே வந்து தங்கியிருந்தாள்.
முன்பு வேலை பார்த்த அருபவம் இப்போது
அவளுக்கு ஒரு நல்ல வேலையைத்
தேடிக்கொடுத்தது.

இந்த சமுதாயத்தில் விதவைகளை
மதிப்பவர்கள் மிகமிகக் குறைவு. எந்த
சுப காரியமென்றாலும் நெற்றி நிறையக்
குங்குமம் இருப்பவர்களுக்குதான் மதிப்பு.
கழுத்தில் தாலி இருந்தால்தான் வரவேற்பு.
சாந்திக்கு கணவனை இழந்த பிறகு
ஏற்பட்ட தனிமை ஒருபுறம் இருக்க,
வேண்டியவர்கள் வற்புறுத்தி
அழைத்ததன்பேரில் சுபகாரியங்களுக்குச்
சென்றால் மற்றவர்கள் ஒரு விநோதப்
பிறவியைப் பார்ப்பதுபோல பார்க்கும்
பார்வையே அவளைக் கொன்றுவிடும். ஏன்
இங்கு வந்தோம் என்று தன்னையே
நொந்துகொள்வாள்.

சாந்திதான் ஒரேயொரு பிள்ளை
அவளது தகப்பனாருக்கு. சாந்தி
பிறக்கும் போதே அவளது தாயார்
காலமாகிவிட்டார். தாயற்ற மகளைக்
கண்ணை இமை காப்பதுபோலக்
காத்துவந்த தந்தைக்கு அவளது
வெறிச்சென்ற கோலம் பெரும் துன்பத்தைத்
தந்தது. திருமங்கலம் இல்லாத அவளது

கழுத்தையும் திலகமில்லாத அவளது நெற்றியையும் பார்க்கும் போதெல்லாம் தன்னை அறியாமலே துவண்டுவிடுவார். நான் யாருக்கு என்ன பாவம் செய்தேன், கடவுளே! என் மகளுக்கு ஏன் இந்தக் கஷ்டம்? என்று வேதனைப் படுவார். உலகத்து இன்பங்களையெல்லாம் ஒடிப்போடி அருபவிக் கவேண்டிய, இளமைத்துள்ளலுடன் இருக்கவேண்டிய, இருபத்துமூன்றே வயதில், இலையுதிர்ந்த தனிமரமாய் பட்டமரமாய் நிற்கும் அவளைக் கண்டு மிகுந்த வாட்டமடைவார்.

ப்ரசன்னா காலமாகி மூன்று வருடங்கள் சென்றிருக்கும். ஒருநாள் சாந்தியை அழைத்து அவளது தந்தை கேட்டார், “அம்மா! உனக்கு ஒரு நல்ல சம்பந்தம் வந்திருக்குது. உனக்குச் செய்யச் சம்மதமா?” இக்கேள்வியைச் சற்றேனும் எதிர்பாராத சாந்தி ஒரு கணம் நிலைகுலைந்து போனார். ஒரு புதுவாழ்வை அடைய மனம் விரும்பினாலும் அதனை இச்சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளுமா? உற்றார் உறவினர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? என்று பல கேள்விகள் நெஞ்சில் அலைமோத அவற்றிற்கு விடை புரியாமல் மௌனமாக நின்றாள். அவளது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது.

இதைக்கண்ட தந்தையின் உள்ளம் நெகிழ்ந்துவிட்டது. ஆதரவாக மகளைப் பற்றி, கண்ணீரைத் துடைத்தார். “இந்த உலகம் வாழ்ந்தாலும் ஏகம், தாழ்ந்தாலும் ஏகம். இந்தச் சமுதாயத்தை எண்ணிக் கவலைப்படாதே. உனது மௌனத்தை சம்மதத்தின் அறிகுறியாகக் கொண்டு நான் மேற்கொண்டு

ஆகவேண்டிய காரியங்களைப் பாக்கிறேன்” என்றவர் சொன்னபடியே ஒரு வாரத்தில் திருமணத்தை நிச்சயம் செய்தார். மிக அமைதியான முறையில் பாஸ்கர்-சாந்தியின் திருமணம் நடைபெற்றது. முப்பத்து மூன்றே வயதான பாஸ்கர் எதையும் ஆழ்ந்தே சிந்திப்பவன். மிக்க பொறுப்பானவன். தன் மூன்று தங்கைகளையும் கல்யாணச்சந்தையில் கரையேற்றி விட்டு நிமிர்ந்தபோது பாஸ்கருக்கு நரை துளிர்ப்பிடத் தொடங்கியிருந்தது.

சாந்தி-பாஸ்கரது வாழ்க்கை என்ற வண்டிச் சக்கரம் தங்குதடையின்றிச் சுழன்றுகொண்டிருந்தது. இன்னும் நான்கு திங்கள் போனால் சாந்தி தாயாகிவிடுவாள். தாய்மைக்கோலம் அவளது அழகுக்கு மேலும் அழகு செய்தது.

அன்று ப்ரசன்னாவின் திவச தினம். சாந்தி தயங்கித் தயங்கி, “இன்று கோயிலுக்கு ஒருக்கால் போயிட்டு வருவமா?” என்று கந்தோரிலிருந்து திரும்பி வந்து களையாறிக் கொண்டிருந்த பாஸ்கரைக் கேட்டாள். பாஸ்கர் உடனே, “அதற்கென்ன, போய் வருவம். என்ன விசேஷம்?” என்றான். “இன்று அவரின் திவசம்” என்று கூறியவளின் தலை குனிந்திருந்தது. சிறிது நேரம் அவளையே உற்றுப்பார்த்த பாஸ்கர், “சாந்தி! ஏன் இதற்கு இப்படித் தயங்கித் தயங்கி கேட்கிறாய்? நீ ப்ரசன்னாவுடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை நான் கூறுபோட்டுப் பார்த்து உன்னில் குறை காணாமட்டேன். கணவன் மனைவியாக இருவர் வாழும்போது அவர்களிற்கென்று தனிப்பட்ட

தேவைகளுண்டு. அதைத்தவிர, கணவன் என்பவன் ஒரு தந்தையாக இருந்து மகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையை, ஒரு சகோதரனாக இருந்து சகோதரிக்குச் செய்யவேண்டிய உதவியைத்தான் செய்கிறான். எங்கள் சமுதாயத்தில் பெண் என்பவன் ஆணைச்சார்ந்து வாழ்ந்தே பழக்கப்பட்டுவிட்டான். நீ ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தபிறகு என்னை ஏற்றுக்கொண்டாய். இதில் ஒரு பிழையுமில்லை. உன் அம்மாவின் திவசத்திற்குக் கோயிலுக்குப் போனோமே. அதே மாதிரித்தான் இதுவும். இதைக் கேட்க நீ ஒன்றும் தயங்கவேண்டாம்” என்று நீண்ட பிரசங்கம் செய்து பெருமூச்சு விட்டான்.

கணவன் மனைவி உறவை அவ்வளவு அழகாக, தெட்டத்தெளிவாக, விளக்கிய பாஸ்கரை, நன்றி கண்களில் ததும்ப, பெருமிதத்துடன் பார்த்தாள் சாந்தி. இவளது புன்னகையை நிறைந்த மனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்ட அவனைப் பார்த்து நன்றி சொல்வதற்கென்றே அவசர அவசரமாய் சந்திரனும் வானவீதியில் பவனிவர ஆரம்பித்தான்.

(ஒக்டோபர் 1994ல் ஸம்பியா செய்திமடலில் வெளிவந்த சிறு கதை இது)

Quote from Swami Vivekananda –

- “He who knows not, and knows not that he knows not, is a fool: shun him.**
- He who knows not, and knows that he knows not, is ignorant: educate him.**
- He who knows, and knows not that he knows, is asleep: awake him.**
- He who knows, and knows that he knows, is perfect: follow him.**

Ghandhji's thoughts on the most spiritually-perilous threats to humanity:-

- Wealth without work: Pleasure without conscience:
- Science without humanity: Knowledge without character:
- Politics without principle: Commerce without morality: and
- Worship without sacrifice !

ராட்டினம் பாவைகள்

சிறுகதை

சாயிச்சி

அந்த இராமகிருஷ்ண மிஷன் வளவுக்குள் தூக்கா தன் காரை நிறுத்தி இறங்கிய போது எதிரே புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகிய காரின் முன் இருக்கையில் தற்செயலாக அவள் பார்வை பதிந்தது. காவி உடையில் அதில் இருந்தவரைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு ஓர் இன்ப அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அரவிந்த் என அவள் வாய் சந்தேகத்தடவன் முணு முணுத்தது. ஆனால் கார் திரும்பி அவளைக் கடந்து போன போது சந்தேகமில்லாமல் அது அரவிந்த் தான் என்பது தூக்காவுக்கு உறுதியாயிற்று. காவி உடையில் அவனைப் பார்த்த அவள் உள்ளம் துணுக்குற்றது. அவசரமாக உள்ளே சென்றவள் அங்கே அலுவலகத்தில் இருந்தவரிடம் இப்போ காரில் போகிறாரே அவர் யார் எனக் கேட்டாள். நல்ல வேளையாக இங்கு பிரார்த்தனைக்கு எத்தனை பேர் வருகிறார்கள் யாரை என்று நான் சொல்வது என சலித்துக் கொள்ளாமல் ஓ! மிஸ்டர் அரவிந்தைக் கேட்கின்றீர்களா? அவர் மலேசியாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார். இங்கு பகவத்கதை உரை நிகழ்த்துகிறார், என அதன் விபரம் கொண்ட ஒரு தாளை எடுத்து அவளிடம் கொடுத்தார். அவருக்கு நன்றி சொல்லி அதைப் பெற்ற தூக்கா, பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் போய் அமர்ந்தாள்.

தூக்கா மன அமைதி நாடி அடிக்கடி அங்கே வருவாள். அமைதியான அந்தச் சூழலில் சிறிது நேரம் மனம் ஒன்றித் தியானத்தில் இருந்தால் மன அழுத்தம்

குறைந்து மனம் அமைதி அடையும். ஆனால் இன்று என்ன முயன்றும் அவளால் மனத்தைத் தன் கட்டுக்குள் கொண்டு வர முடியவில்லை. அது இன்று உனக்கு நான் தான் எனினும் நான் சொல்வதைக் கேள் என முண்டியடித்தது. நொந்த உள்ளத்தடன் எழுந்து சென்றாள்.

போகும் போது அவள் மனம் பல ஆண்டுகள் பின்னோக்கி அவளைப் பல்கலைக் கழக நாட்களுக்கு இட்டுச் சென்றது. அவள் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துள் ஒரு கலைப் பீட மாணவியாகக் காலடி பதித்த நாள். அங்கே அவள் ஓர் சிட்டுக்குருவி போல பாடிப் பறந்து திரிந்த அந்த மூன்று வருடங்கள். அவள் வாழ்வின் மதுரமான மிக அமிர்தமான என்று நினைத்தாலும் உள்ளம் பொங்கித் ததும்பும் காலம்.

பெற்றோரின் ஒரே மகளான தூக்காவுக்குப் பட்டப் படிப்பில் எல்லாம் ஆர்வமோ கனவோ இருக்கவில்லை. தூக்கா எப்பொழுதும் எமக்கு எது கிடைக்க வேண்டுமோ அது நிச்சயம் கிடைக்கும் என்பதில் நம்பிக்கையுள்ளவள். அத்துடன் கிடைப்பதைக் கொண்டு திருப்தியடைபவள். அந்தக் கிராமத்தின் பெரிய புள்ளியான அவள் தந்தை பெண்கள் படித்து என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள். படித்தாலும் படிக்காவிட்டாலும் உங்கள் இடம் சமையல் கூடம் தானே, ஆனபடியால் எங்கள் ஊர்ப் பள்ளிக் கூடத்தில் என்ன வகுப்பு இருக்கிறதோ அவ்வளவையும் படி என்றார்.

நல்ல வேளையாக அந்தப் பாடசாலையில் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு வரை இருந்தது.

யாரையாவது பல்கலைக்கழகத்துக்கு அனுப்பியே தீருவேன் என்ற தணியாத ஆர்வம் கொண்ட அதிபருக்குத் தகுந்த மாணவியாகத் தூக்கா கிடைத்தாள். இருவரின் விடா முயற்சிக்கும் கிடைத்த பரிசு அந்த வருடம் தூக்கா வேண்டிய மதிப்பெண்கள் பெற்றுப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டாள். எங்கள் பாடசாலையில் படித்து முதல் பட்டம் பெற்றது என் பெண் தான் என்ற பெருமையை இழக்க விரும்பாத தந்தை அவள் பட்டப் படிப்புப் படிக்க அனுமதியளித்தார்.

பிறகென்ன தூக்காவுக்குக் கொண்டாட்டம் தான். கிராமத்திலிருந்து தனியொருத்தியாகப் பயந்த உள்ளத்துடன் பேராதனைப் பூங்கா (சரசுவி உயன்) ரயில் நிலையத்தில் கால் பதித்தாள். அங்குள்ள கூலியொருவரின் துணையுடன் விஜயவர்தனா விடுதியை அடைந்தாள். மாணவரின் பகிடி வதைகள் (றாகிங்) ரயிலிலேயே தொடங்கிவிடுமெனக் கேள்விப்பட்டிருந்தாள். ஆனால் அதுவரை அவளை யாரும் எதுவும் செய்யவில்லை. பார்ப்பதற்குக் கிராமப் புறமாக இருந்ததால் தன்னை மாணவியாக யாரும் நினைக்கவில்லை போலும் எனத் தூக்கா நினைத்தாள். விஜயவர்தனா விடுதியில் அவளுக்கு 111 ம் இலக்க அறை கிடைத்தது. அங்கே ஒரு மாணவி நனைந்த கோழி போல நடுங்கிக் கொண்டிருந்தாள். தூக்கா விசாரித்ததில் உமா என்ற அந்த மாணவி விஞ்ஞானப் பகுதி முதல் வருடம் என்று தெரிந்தது. அவள் சொன்னாள் கலைப் பகுதி மாணவிகள் எல்லோரும்

சங்கமித்தா விடுதி என்றல்லவா அறிந்தேன் நீங்கள் மட்டும் இங்கே எப்படி என்றாள். தெரியாது நாளைக்கு மாணவர் பதிவுக்குப் போனால் தான் தெரியும் அதற்கு எப்படிப் போவதெனத் தெரியவில்லை என்றாள்.

நான் இரண்டு வருடத்திற்கு முதல் அக்கா கலைப் பகுதியில் படிக்கும் போது வந்திருக்கின்றேன். வா காட்டுகிறேன் என யன்னலைத் திறந்து, இங்கு பார் எதிரே தெரிவது விஞ்ஞான பீடம். அதற்கு எதிரேயுள்ள வீதியால் நேரே சென்றால் விளையாட்டு மைதானம் வரும். அதைக் கடந்து போய் வரும் சந்தியில் வலப்பக்கம் திரும்பி நடந்தால் புவியியல் பிரிவு, அதற்குப் பின்னால் தெரிவது தான் விளையாட்டரங்கு (ஜிம்னாசியம்) அங்கு தான் உங்கள் மாணவர் பதிவு நடக்கும். கலைப் பகுதி மாணவியர் சேலையுடன் போவார்கள். நீ காலையில் வெளிக்கிட்டால் விரிவுரைக்குப் போகும் மேல் வருட (சீனியர்) மாணவியருடன் சேர்ந்து போய்விடலாம் என்று உமா சொன்னாள். அவளுக்கு நன்றி சொன்ன தூக்கா நினைத்தாள் அவர்களிடம் ஏன் அகப்பட வேண்டும்? அவர்கள் நாக் பண்ணினால் என்ன செய்வது? அதனால் காலைச் சந்தடி அடங்கியதும் நானாகவே போவோம் என்று.

அது போலவே தூக்கா காலையில் உமாவுக்குப் போக்குக் காட்டிவிட்டு ஒன்பது மணிபோல் விடுதியிலிருந்து வெளிக்கிட்டு வீதியை அடைந்தாள். அவளுக்காகவே காத்திருந்தது போல விஞ்ஞானப் பகுதியில் இருந்த ஒரு மாணவர் படை திமு திமு வென அவளை நோக்கி வந்தது. இவர்களிடம் நன்றாக மாட்டப் போகிறேன் எனத் தூக்கா நினைப்பதற்குள் தெருவின் எதிர்ப் புறத்திலுள்ள மாணவர்

விடுதியிலிருந்து ஒருவன் இரண்டு பக்கங்களில் இருந்தும் வந்த பஸ்களையும் பொருட்படுத்தாது பாய்ந்து வந்து அவனெதிரே மிஸ் என்று நின்றான். அந்த மாணவர் கூட்டம் வந்த சுவடு தெரியாமல் மறைந்தது. அவன் அப்படிப் பாய்ந்ததைப் பார்த்த தூக்கா பயந்து போய்க் கண்களை மூடிக்கொண்டாள். நிச்சயம் அவன் பஸ்க்குள் நெரிபட்டிருப்பான். வந்த முதல் நாளே ஒரு விபத்துக்ககுச் சாட்சியாக வைத்துவிட்டானே என மனம் நொந்தவள் அவனது மிஸ் என்ற குரலைக் கேட்டு மெதுவாகக் கண்களைத் திறந்தாள். நல்ல வேளையாக உடலில் எதுவித சேதமுமின்றி ஆஜர்னுபாகுவான அந்த அழகிய உருவம் அவள் முன்னால் நின்றது. அப்பாடா! எனத் தூக்கா பெருமூச்சு விட்டாள்.

தூக்கா அவனைப் பார்த்து நல்ல வேளை உங்களுக்கு ஒன்றும் ஆகவில்லையே எனக் கேட்டாள்.

எனக்கு ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு தாமதமாக வந்தீர்கள். காலையிலேயே மற்றவர்களுடன் போயிருக்கலாமே என்றான் சிறிது கோபத்துடன்.

அவனது கோபம் தூக்காவுக்கு வியப்பாக இருந்தது. நான் மட்டும் தான் இந்த விடுதி என்று நிகைக்கிறேன். கிராமத்துப் பாடசாலையிலிருந்து முதல் தரமாகப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டதால் மேல் வருட மாணவிகள் யாரையும் தெரியாது அதனால் சந்தடி அடங்கியதும் போகலாம் என நினைத்தேன் என்றாள்.

நல்ல வேளை, நான் சும்மா வேடிக்கை பார்த்தேன். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் அந்தக் கூட்டத்துள் அகப்பட்டிருந்தால் இன்று பதிவுக்குப் போன மாதிரித் தான் இருக்கும் மிஸ்... என இழுத்தான். தூக்கா என முடித்தாள்

என் பெயர் அரவிந்த். இரண்டாம் வருட மாணவன் என்றவன், மிஸ் தூக்கா இங்கே சிலருக்கு றாகிங் என்றால் பழைய புதிய மாணவர்களிடையே ஏற்படும் ஒரு விளையாட்டுத்தனமான அறிமுகம் மட்டும் தான் என்பது சரியாகப் புரிவதில்லை. அவர்கள் எதுவும் செய்வார்கள். ஏன் பத்திரிகைகளில் இங்கு நடக்கும் அநியாயங்களைப் படிக்கவில்லையா எனக் கேட்டாள்

தூக்காவுக்கு அவனது பேச்சிலிருந்து பண்பு நன்கு பிடித்துக் கொண்டது அதனால் அவளில் ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டது. அவளுக்கு இதுவரை இருந்த பயமும் மறைந்தது. தலையை நிமிர்த்தி அவனைப் பார்த்தவள் இருந்தாலும் மிஸ்டர் அரவிந்த் எனக்காக உங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்து இரண்டு பஸ்களுக்கும் நடுவால் பாய்ந்து வரவேண்டுமா? அவர்கள் என்ன என்னைக் கடித்துக் குதறியா விடுவார்கள் எனக் கேலியாகக் கேட்டாள்.

அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தவன் மிஸ்டர் எல்லாம் வேண்டாம் வெறும் அரவிந்த் என்றே சொல்லுங்கள். கிராமத்துத் துணிவு இருக்கத்தான் செய்கிறது. இருந்தாலும் அசட்டுத் துணிவு வேண்டாம் தூக்கா இந்த இரண்டு வாரமும் கவனமாக இருப்பது நல்லது என்றான்.

விஜயவர்தனா விடுதியில் அவளது

அறை இலக்கம் என்ன எனக் கேட்டு அங்கே 117 ம் இலக்க அறையில் தான் சுகிர்தா இருக்கிறாள். நான் சொல்லி விடுகிறேன். இடம் பழகும் வரை அவளுடன் வாருங்கள். சுகிர்தாவை நாங்கள் வெங்கலம் என்று தான் சொல்வோம். சுகிர்தா போகுமிடமெல்லாம் கலகலக்கும். அதிலிருந்து நீங்கள் அவளை அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம் என்றான்.

தூக்காவுக்கு காலையில் ஒரு குரல் ரமா இன்னுமா நீ ரெடியாகவில்லை. எனக்குப் புவியியல் விரிவுரை இருக்கிறது. தாமதமாகப் போனால் அந்தப் பூனைக்கண் லெக்சரர் ஒரு மாதிரிப் பார்க்கும். நான் போகிறேன் எனக் கூறிக் கொண்டே போனது கேட்டது. அதை நினைத்து அவள் இதழ்கள் விரிந்தன. ஆமாம் காலையில் அந்தக் குரல் கேட்டது என்றான்.

அரவிந்த் அவளை ஒவ்வொரு இடமாகக் காட்டிக் கொண்டு மாணவர் பதிவு நடைபெறுமிடமான ஜிம் ஐ அடைந்தனர். வழியின் இரு மருங்கும் பச்சைப் பச்சை என்ற புல்லெளிகளும் அரும்பும், மொட்டும், பிஞ்சும் காயுமாகத் தொங்கக் காட்சியளித்த அழகிய மரங்களும் மனத்திற்கு ரம்மியமாக இருந்தன. இலைகள் எல்லாம் காற்றில் அசைந்தாடித் தூக்காவை மகிழ்வுடன் வரவேற்பது போல் இருந்தது. தமிழ் இலக்கியம் காட்டும் குறிஞ்சி நிலத்தின் அழகைத் தூக்கா இன்று நேரில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். அவள் படித்த குற்றாலக் குறவஞ்சி நினைவுக்கு வந்தது. இந்த இடத்தைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களை அவள் உள்ளம் பாராட்டியது. இந்த இயற்கை அழகே

மனமொன்றிப் படிக்க உதவும் என நினைத்தான்

ஜிம் க்கு அருகே சென்றதும் அரவிந்த் தூக்காவிடம் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்கிறதா எனக் கேட்டான். தூக்கா அவனைப் பார்த்து குறும் பாகப் புன்னகைத்தான். என்ன என்று அரவிந்த் கேட்டதற்கு என் பெயர் பதில் சொல்லுமே என்றான். அவனும் விடாமல் தூக்கா என்று பெயர் இருந்தால் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டுமென்றில்லை. உங்களுக்கிருந்தால் திரும்பி நேரே மேலே பார்க்கவும் என்றான். அவன் காட்டிய திசையில் அழகிய கோபுரம் தெரிந்தது. அவளை அறியாமலேயே கைகள் குவிந்தன. குறிஞ்சிக் குமரன் என வாய் முணுமுணுத்தது.

ஆமாம் முருகன் தான். பல்கலைக் கழக வளவுக்குள் எங்கு நின்று பார்த்தாலும் கோபுரம் தெரியும். ஆனால் இந்த இடத்தில் குமரன் மிக நன்கு தெரிவார். எமது பரீட்சைகளும் இங்கு தான் நடக்கும். பரீட்சைக்கு உள்ளே போவதற்கு முன்னர் ஒருக்கால் முருகனை வேண்டி உதவி கேட்கலாம் என்றான். இப்பொழுது உங்கள் படிப்புச் சிறப்பாக அமைய வேண்டிக் கொள்ளலாம் என்றான். அது தூக்காவுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

அரவிந்த் அவளை உள்ளே அனுப்பிவிட்டு நான் இனி விரிவுரைக்குப் போக முடியாது. இங்கேயே நிற்கிறேன். பதிவு முடிந்ததும் வாருங்கள். மற்றைய இடங்களைக் காட்டுகின்றேன் என்றான். தூக்கா சென்ற நேரம் அங்கே கூட்டம் குறைந்திருந்ததால் விரைவிலேயே முடிந்தது. அதன்பின் அரவிந்த் அவளை நூல் நிலையம்,

உள்வாரி மாணவர் அலுவலகம், விரிவுரை மண்டபங்கள் என ஒவ்வொன்றாகக் காட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

ஆசியாக் கண்டத்திலேயே முதல் தரமானதான அந்த நூலகம் ஐந்து மாடிக் கட்டிடத்தில் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நின்றது. அதையொட்டிப் பிரமாண்டமான பல்கலைக் கழக நிர்வாக அலுவலகம் அங்கே ஒரு சிறு வங்கிக் கிளை. மறுபுறத்தில் விரிவுரை மண்டபங்கள். அவற்றுடன் இணைந்தாற் போலக் கலைப் பீடத்தின் கலையரங்கம். இங்கு தான் கலை நிகழ்ச்சிகள் விழாக்கள் நடைபெறுமென அரவிந்த் கூறினான். பின் வீதியைக் கடந்து மறு பக்கத்தில் தெரிந்த பொருளியல் பாடப் பிரிவைக் காட்டினான். தனி உலகமாகத் தோன்றிய அப்பிரிவு நாட்டின் பொருளாதார நிலையை எடுத்துக் காட்டுவது போல மிகப் பழைய கட்டிடமாகத் தெரிந்தது. ஆனால் அதன் சுற்றுப்புறம் சல சல வென ஓடும் ஒரு சிறு அருவியுடன் மிக அழகாகக் காட்சியளித்தது. கலைப் பகுதியிலிருந்து போகும் போது அதன் இரு மருங்கும் நின்ற தாழை மரங்கள் அங்கு செல்பவர்களை கட்டியம் கூறி வரவேற்பது போலத் தோன்றின.

எல்லாம் முடிந்து இருவரும் விடுதிக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த போது பின்னாலிருந்து அரவிந்த் என்று யாரோ கூப்பிட்டார்கள். திரும்பிப் பார்க்காமலேயே அரவிந்த் சுகிர்தா வருகிறாள் நல்லதாகப் போய்விட்டது அறிமுகம் செய்கிறேன் என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

அருகே வந்த சுகிர்தா பாவம்பா வந்த முதல் நாளே ஏன் பிடித்து வெருட்டுகிறாய் போகட்டும் விடு என்றான். அரவிந்த் உடன்

சேர்ந்து தூக்காவும் சிரிக்க என்ன சிரிக்கிறாய் அரவிந்த் உன்னை ஒன்றுமே செய்யவில்லையா எனக் கேட்டான். தூக்கா மீண்டும் புன்னகைக்க இவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது பாவம். நீ வா நான் உன்னைக் ஹூலில் கவனிக்கிறேன் என்றான்.

பார்க்கலாம். அங்கே மட்டும் என்ன வாழ்கிறது என்று அரவிந்த் சுகிர்தாவைக் கேல் செய்தான்.

பல்கலைக் கழக வாழ்வின் முதல் நாள் கிடைத்த அந்த இரு அரிய நட்பையும் தூக்காவால் என்றும் மறக்க முடியாது. மதுரமான இயற்கைச் சூழலில் அரும்பிய தூக்கா அரவிந்த் நட்பு நாளடைவில் மலர்ந்து காதலானது. இருவரும் தம் அன்பைப் பண்புடனேயே பகிர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் என்றும் பண்பை மீறவில்லை.

படிப்பு முடிந்ததும் அரவிந்த் ஆசிரியராகப் பதவியேற்றான். நாம் என்றும் நாலு பேருக்கு உதவ வேண்டும் என்ற அரவிந்தின் ஆசைக்கு அது தீனி போடும் என நினைத்துத் தூக்கா அவனை வாழ்த்தினான். தூக்கா பட்டம் பெற்றதும் தந்தை அவளது திருமணப் பேச்சை எடுத்தார். அவருக்குச் சம அந்தஸ்த்துடைய அவரது நண்பரின் மகன் கோகுலனை அவளது மணாளனாகத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாகக் கூறினார். அச்சமயத்தில் தூக்கா தன் காதலைத் தந்தையிடம் மெதுவாக வெளியிட்டான். அரவிந்த் பற்றி விசாரித்தவர் ஓர் அனாதை அன்னக் காவடியா என் மருமகன் என் அந்தஸ்து என்னாவது என்றார்.

பெற்றவர்கள் தன் விருப்பை மதிப்பார்கள்

என்ற தூர்க்காவின கனவு தவிடு பொடியானது. அதிர்ந்து போய்ச் செய்வதறியாது இருந்தாள். அரவிந்த தான் அவளுக்கு ஆறுதல் கூறினான். பெற்றவர்களை எதிர்த்து அவர்கள் ஆசி இல்லாமல் திருமணம் செய்யக்கூடாது தூர்க்கா. பெற்றவர்கள் தான் நமது முதல் தெய்வங்கள். அவர்கள் ஆசி இல்லாமல் நாம் திருமணம் செய்து நன்றாக வாழ முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீ அவர்களின் ஒரே மகள். அவர்கள் வாழ்வின் அர்த்தமே நீ தான். அவர்கள் மனம் நோக நடக்கக் கூடாது. எனக்கு எந்த வருத்தமும் இல்லை.

எது நடந்ததோ அது நல்லதாகவே நடந்தது. எது நடக்கிறதோ அதுவும் நல்லதாகவே நடக்கிறது. எது நடக்கப் போகிறதோ அதுவும் நல்லதாகவே நடக்கும் தூர்க்கா எனக் கதையின் வாசகங்களை அன்று கூறி நீ அவர்கள் பார்த்த பையனையே மணந்து மகிழ்வுடன் வாழ்வாயாக என்று வாழ்த்திச் சென்றான். அப்பொழுதும் அவன் முகம் அன்றலர்ந்த அரவிந்தமாகவே புதுப் பொலிவுடன் ஒளிர்ந்தது. தூர்க்கா வியந்தாள். விழிப்புடன் உதிர அவனுக்கு விடையளித்தாள்.

அதன் பின் தூர்க்கா அரவிந்ததைக் காணவில்லை. நினைவு மட்டும் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தது. இன்று காவியுடையில் அவனைப் பார்த்தது, பகவத்கீதைக்கு உரை நிகழ்த்தப் போவது அப்படியானால் அவன் மேற் கொண்டது துறவறமா? அன்றே அவனுக்குப் பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமகம் சரிடமும் அன்னையிடமும் பக்தி இருந்தது. பகவத்கீதையில் ஓர் ஈடுபாடு இருந்தது அதையே வாழ்வாக்கிக் கொண்டானா?

என்மேல் அன்பு வைத்ததற்குக் கிடைத்த பரிசு இதுவா அரவிந்த என நினைத்தாள். விழிகள் நிறைந்தன உள்ளம் கனத்தது. ஆனால் அவன் முகம் இன்றும் அன்றலர்ந்த செந்தாமரையாகத் தானே இருந்தது. விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டானா அல்லது வேறு வழியின்றிப் போனானா? அது அவளுக்குப் புரியவில்லை. கேட்டால யாவும் நம் கையில இல்லைக் கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பார்க்காதே என்பான். இனிக் கேட்பதால்தான் என்ன பயன்? தூர்க்கா அந்தப் பகவத்கீதை விளக்கம் பற்றிய விபரத்தைப் பத்திரப்படுத்தினாள். அதற்குக் கட்டாயம் போவதெனத் தீர்மானித்தாள்.

தூர்க்காவுக்கு இப்பொழுது வீட்டில் ஒரு வேலையும் இல்லை. காரணம் அவள் விஷயத்தில் அரவிந்தன் அன்றைய வாழ்த்து நிறைவேறவில்லை. அவள் என்ன முயற்சித்தும் ஒரு மகிழ்வான மண வாழ்வு அவளுக்கு அமையவில்லை. அவள் தந்தை தேடிய கோகுலன் நடத்தையில் கோகுலக் கண்ணனாகவே இருந்தான். கணவனின் லீலைகளைத் தூர்க்கா பெற்றவர்களின் மன அமைதி கருதிக் கண்டும் காணாமல் விட்டாள். ஆனால் மருமகனின் சாகசங்களை நேரிலேயே பார்த்த அவள் தந்தை அந்த அதிர்விலேயே தாறுமாறாகக் கார் ஓட்டி விபத்துக்குள்ளாகி இறந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து அன்னையும் இறந்தார்.

தூர்க்காவின் சொத்துக்களும் கோகுலிடம் வந்தன. நிலபுலன்கள் எல்லாவற்றையும் விற்றுக் காசாகக் கிக் கொண்டு ஆஸ்திரேலியா போய் வியாபாரம் செய்யப் போகிறேன் என்றான். தூர்க்காவுக்குத்

தனிப்படத் தன் வாழ்வில் எந்த நோக்கும் இல்லாததாலும் அப்பாவின் ஆசை சொத்துக்கள் ஒன்று சேர வேண்டுமென்பது தானே என்ற வெறுப்பாலும் எதுவித மறுப்பும் கூறாமல் இராமன் இருக்குமிடமே சீதைக்கு அயோத்தி என அவனுடன் ஆஸ்திரேலியா வந்தாள்.

கோகுல் என்ன தான் லீலா வினோதனாக இருந்தாலும் வியாபாரத்தில் அவன் மிகத் திறமைசாலி. அவனது ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வியாபாரம் ஆஸ்திரேலியாவிலும் பல்கிப் பெருகி அதிக லாபத்தை ஈட்டியது.

அதனால் தூர்க்காவுக்கு வேறு எந்தக் குறையும் இல்லை. சிட்னியல் அதிக செல்வந்தர்கள் வசிக் கும் கடற்கரையோரத்தில் பல அறைகள் கொண்ட மனை, அவளது பாவிப்புக்கெனத் தனிக் கார், வங்கி நிலுவைகள் எல்லாம் இருந்தன. ஆனால் கொஞ்சி மகிழ் ஒரு மழலை இல்லை. அவள் கணவன் நினைத்தால் வீட்டுக்கு வருவான் அல்லது வராமலும் விடுவான். அவன் என்று, எதற்கு வருகிறான் என்று தூர்க்காவுக்குத் தெரியாது. கணவன் வரவை எதிர்பார்த்துத் தூர்க்கா காத்திருப்பதில்லை. அவனுக்கு உணவளித்து மகிழ்வதில்லை. அந்த அரிய பாக் கியங்கள் எல்லாம் அவளைவிட்டு வெகு தூரம் விலகியே இருந்தன.

தூர்க்காவின் வாழ்வைச் சுருங்கக் கூறினால் இரு தனி நபர்கள் ஒரு வீட்டில் வாழ்வது போலத்தான் இருந்தது. கடந்த சில நாட்களாகத் தூர்க்காவின் மனத்தில் ஏன் இந்த வாழ்க்கை? எதற்குக் கட்டுப்பட்டு நான் இந்த பந்தத்துள் இருக்க வேண்டும்?

இதனால் யாருக்கு என்ன லாபம்? என விடை தெரியாத பல வினாக்கள் எழுந்தன. பண்பான குடும்பத்தில் பிறந்து குடும்பத்தின் கட்டுக் கோப்புக் களையும், மணவாழ்க்கையின் மதிப்புக்களையும் சிறு வயதிலிருந்தே பார்த்தும் கேட்டும் வளர்ந்தவளாகையால் எந்த முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை. மனம் மிகக் குழம்பியது தான் மிச்சம். அதனால் தான் மிஷனில் போய்ப் பிரார்த்தனை மூலமாக விடை தேட முயன்றாள். ஆனால் அரவிந்தைப் பார்த்ததால் அதுவும் முடியவில்லை.

தூர்க்கா நினைத்தாள் அரவிந்த தான் தனது வினாக்களுக்குக் கெல்லாம் கிடைத்த விடையோ என்று. இல்லாவிட்டால் சுமார் இரண்டு மாமாக்கத்தின் பின் அவள் இன்று ஏன் அவனைக் காண வேண்டும்?

அரவிந்தன் பாணியில் கூறுவதானால் எதற்கும் பொறுமை வேண்டும். எல்லோரிடமும் அன்பு காட்ட வேண்டும். அன்பினால் யாரையும் நம் வசப்படுத்தலாம். உலகில் யாருமே கெட்டவர்கள் இல்லை. அன்பைக் கொடுத்து அன்பைப் பெற்று எல்லோரும் மகிழ்வாக ஒற்றுமையாக இருக்கலாம். உங்கள் இதயமும் செயல்பாடும் உங்கள் கரங்களில் இருக்கின்றன. உங்கள் மகிழ்ச்சியும் துக்கமும் உங்கள் பிடியில் இருக்கின்றன என்று அவன் என்றோ சொன்ன வார்த்தைகள் மடை திறந்தாற் போல் இன்று அவள் உள்ளத்துள் கிளர்ந்தெழுந்தன.

தூர்க்கா நினைத்தாள் நான் ஒரு மனைவியாக என் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தேனா? என்றாவது என் கணவனின் தவறுகளைத் தட்டிக் கேட்கலோ சுட்டிக்

காட்டவோ செய்தேனா? அன்பு காட்டி அவரை நல்வழிப்படுத்த முயற்சித்தேனா? அரவிந்த் கிடைக்கவில்லையே என்ற கழிவிரக கத்தில் உளன்றது மட்டுமல்லாது, நீங்கள் தேடிய மாப்பிள்ளை என்ன பெரிய உச்சத்தி என்று அப்பாவைப் பழி வாங்குவதாக நினைத்து என் வாழ்வையே வீணாக்கிவிட்டேனே. அரவிந்த் போன்ற ஓர் உயர்ந்த உள்ளத்துடன் பழகியும் அவரிடமிருந்த நல்ல பண்புகளை நான் சிறிதளவாவது சுவீகரித்துக் கொள்ளாமல் விட்டேனே என்ற நொந்த உள்ளத்துடன் தூக்கா வீட்டை அடைந்தாள்.

அங்கே அதிசயமாகக் கோகுல் அவளுக்காகக் காத்திருந்தான். என்றுமில்லாமல் இன்று அவள் இதயத்துள் ஓர் அன்பு ஊற்றுப் பிரவகித்தது. இவள் என் கணவன் மட்டுமல்ல இவனே என் குழந்தையும். என்னைவிட்டால் இந்தக் குழந்தைக்கு இன்று யாருமே இல்லையே! இது ஒரு அடம் பிடிக்கும் முரட்டுக் குழந்தை அன்பினால் நிச்சயம் இதை ஆட்படுத்தலாம் என நினைத்தாள்.

அவனருகே போய் இருந்து கனிவாகப் புன்னகைத்தவள் வந்து அதிக நேரமாகிவிட்டதா? தேனீர் குடிக்கின்றீர்களா எனக் கேட்டாள். இன்று அவன் கண்களும் ஏனோ கலங்கினம் என்றான். எங்கே வாயைத் திறந்தால் வார்த்தைகளின் கலக்கம் தெரிந்துவிடுமோ என்ற பயத்தில். போலும்.

தேனீர் குடித்த கோகுல் தன் முன்னால் இருந்த அவனது ப்ரவ் கேஸைத் திறந்தான். தூக்காவும் அவனது வியாபாரத்தில் ஒரு பங்கு தாரர் என்பதால்

சில சமயம் அவளது கையெழுத்துக்கு அவன் வருவதுண்டு அப்படித்தான் இதுவும் எனத் தூக்கா பாத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஆனால் என்ன ஆச்சர்யம் அவன் எடுத்தது அரவிந்தன் பகவத்கீதை உரைக்கான விபரப் பத்திரம். தூக்கா கண்களை மலர்த்தி அவனைப் பார்த்தாள்.

கோகுல் அந்தப் பேப்பரையும் தூக்காவையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். பின் இவர் இங்கு வந்திருக்கிறார். தூக்கா எவ்வளவு பெரிய ஞானி தெரியுமா? இவர் தான் என் கண்களைத் திறந்தவர். இந்த முறை மலேசியாவில் இருந்து வருமபோது விமானத்தில் இவர் பக்கத்தில் தான் இருந்தேன். காவிச் சாமி என ஏளனமாக நினைத்தேன். அவர் எதுவுமே பேசாமல் மிகவும் அமைதியாக இருந்தார். நான் தொடர்ந்து மது அருந்திக் கொண்டே இருந்தேன். ஒரு சிறிதும் முகம் சுளிக்கவில்லைப் பார். ஆனால் ஒரு கட்டத்தில் விமானப் பணிப் பெண்ணிடம் இனிக் கொடுக்க வேண்டாம் நான் பாத்துக் கொள்கிறேன் என்றார். என்னைப் பார்த்து இனிப் போதும் தம்பி. சிறிது நேரம் தூங்குங்கள் என்று மிகவும் கனிவாகச் சொன்னார். அவர் என்னைப் பார்த்துத் தம்பி என்றதும் என் உடலெல்லாம் புல்லரித்தது. கண்கள் கலங்கின மன்னியுங்கள் என்று தடுமாறினேன். படுத்துக் கொள்ளுங்கள் எல்லாம் பின்னர் பேசுவோம் என்றார்.

தூங்கி எழுந்ததும் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தவர் இப்போ என்ன வேணும் தம்பி எனக் கேட்டார். எனக்கு மிகவும் மனக் கஷ்டமாக இருந்தது. அவர் சொன்னார் எதிலும் ஓர் அளவு வேணும். ஆசைகளை நாங்கள் அடக்கப் பழக வேணும். ஆசைகளால் தான் மனிதனுக்கும்

மனித குலத்துக்கும் ஆபத்து. உங்களின் இந்தச் செய்கை எத்தனை பேரைப் பாதித்திருக்கும். உங்கள் மனைவி குழந்தைகள் எல்லோரும் முள்ளின் மேல் இருப்பது போலல்லவா இருப்பார்கள் என்றார்.

அப்போது தான் தூக்கா எனக்குப் புரிந்தது. நான் என்றும் உன்னை ஒரு மனைவியாக மதிக்கவே இல்லை. உனக்காக எதுவுமே செய்யவில்லை. நீயும் என் போக்குப்படியே விட்டுவிட்டாய். மற்றப் பெண்களைப் போல் அழுது ஆர்ப்பாட்டம் கெய்யவில்லை என்றான். அவன் விழிகள் கோவைப்பழமாகச் சிவந்திருந்தது.

அப்படிச் செய்யாதது என் தவறு தானே எனத் தூக்கா நினைத்தாள். கண்களைக் கட்டிக் கொண்டே காந்தாரி தூரியோதனனாதி யோரை அவர்கள் போக்கில் விட்டாள். நான் கண்களைத் திறந்து கொண்டே என் கணவனின் தவறுகளைக் கண்டிக்கத் தவறிவிட்டேன் என முதல் தடவையாக வருந்தினாள்.

தூக்காவுக்கு நன்கு புரிந்தது. இப்பொழுது அவன் கண்கள் மதுவுண்டதால் சிவக்கவில்லை மன வேதனையால் சிவந்தன என்று. அவன் தவறை உணரத் தொடங்கிவிட்டான் என்பது புரிந்த போது இனித் தன் வாழ்வில் ஒளி பிறக்கும் எனத் தூக்கா மகிழ்ந்தாள்.

அவனை அந்த வேதனையிலேயே உளவ விட்டால் உடைந்து போய்விடுவான். அதிலிருந்து அவனை வெளிக் கொணர்ந்து அவையெல்லாம் ஒரு பொருட்டல்ல என உணரச் செய்து என்றென்றும் ஆதரவாக இருக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தவள் மெதுவாக அவன் தோளில் கை வைத்துப்

பழசையெல்லாம் மறந்துவிடுவோம் கோகுல் எனறாள். அவள் கையை இறுகப் பற்றியவன் அவற்றில் முகம் புதைத்து விம்மினான். அழுவதிலும் அவன் விடாக் கண்டனாகவே இருந்தான்.

மெதுவாகப் பேச்சை மாற்ற நினைத்த தூக்கா நானும் மிஷனிலிருந்து தான் வருகிறேன். பகவத்கீதை உரை பற்றி அங்கே தெரிந்தது போகலாம் என நினைத்தேன் என்றாள்.

மெதுவாக அவள் கைகளிருந்து முகத்தை நிமிர்த்தியவன் இருவருமே போவோம் தூக்கா, அரவிந்த் ஐயாவிடம் ஆசி பெறுவோம் என்றான். இப்பொழுது தூக்காவின் விழிகள் நிறைந்தன. அன்றும் போல் இன்றும் அவளைக் காக்க அவனே வந்துவிட்டான். அரவிந்த் சொல்வான் கடவுள் எல்லா நேரத்திலும் வரமாட்டார் தூக்கா ஆனால் அவரை நம்பினால் சமய சஞ்சீவியாக யாரையாவது அனுப்பி வைப்பார் என்று. நீங்கள் கடவுளின் தூதன் இல்லை அரவிந்த் கடவுளே தான் என நினைத்து உளமாரத் தன் உள்ளத்துள் அவனுக்கு நன்றி கூறினாள்.

அரவிந்தன் பகவத்கீதை உரை தூக்காவுக்குப் வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் நம் பிறப்பின் நோக்கையும் நமது கடமைகளையும் நன்கு புரிய வைத்தது. மிக எளிய முறையில் நடைமுறை உதாரணங்களுடன் அவன் விளக்கியது அங்கிருந்த அனைவரையும் கவர்ந்தது.

அவன் கூறினான் நம் கடமைகளை நாம் திறமையாக மன விருப்புடன் செய்ய வேண்டும். என்றும் அதன் பலனில் மனத்தைச் செலுத்தக் கூடாது. மனம் முழுவதும் இறைவனிடமே இருக்க

வேண்டும். பலன் எதுவாக இருந்தாலும் கவலைப்படக்கூடாது அதைக் கடவுளுக்கே அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும். என்றும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் கடவுள் நமக்குத் தரும் நன் கொடையாகக் கருதவேண்டும் என்று பாகவான் கர்ம யோகத்தில் வொல்லியிருக்கிறார் என்று.

தூர்க்கா நினைத்தான் அவளுக்குக் கிடைத்த வாழ்வும் கடவுள் தந்தது தானே! அதே போல அரவிந்த அப்படிப் போக வேண்டுமென்பதும் கடவுள் விருப்பம் போலும்!. கோகுல் மாதிரி இன்னும் எத்தனை பேரை அவன் நல்வழிப் படுத்தியிருப்பான். அவன் கடவுளின் குழந்தை அதற்காகத்தான் கடவுள் அவனைப் படைத்திருக்கிறார். நல்ல வேளை என்னால் அவர் மனத்தில் ஏற்பட்ட சலனங்களைத் துடைத்துவிட்டு நிமிர்ந்து நிற்கிறார். என்றென்றும் அவர் இப்படியே இருக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்தான்

உரையின் முடிவில் அரவிந்த, கவிஞர் கண்ணதாசனின் பகவத்கீதை விளக்க வுரையிலிருந்து

ராட்டினக் குதிரையில் ஏற்றிய பாவைபோல் எல்லா உயிரையும் இறைவன் இயக்குவான் மாயக் கடவுளின் மாண்பே அது தான் அவனே அனைத்து உயிர்களில் அடங்கி நிற்கின்றான்.

என்ற பதினெட்டாம் அத்தியாயம் அறுபத்தியோராம் சுலோகத்தின் கவிதையைக் கூறி முடித்தான்

தூர்க்கா யாவும் எவ்வளவு பெரிய உண்மை என நினைத்தான்.

இதையே ஒரு நாயனாரும் என் செயலாவது யாதொன்றுமில்லை - இனி தெய்வமே யாவும் உன் செயலே என உணரப் பெற்றேன் எனக் கூறினார்.

உரை முடிந்ததும் கோகுல் அரவிந்தை எதுவோ தனக்குத் தான் தெரியும் என்பது போலத் தூர்க்காவை அழைத்துக் கொண்டு ஆசி பெறச் சென்றான். தூர்க்காவைக் கண்ட அரவிந்தன் கண்கள் மகிழ்வில் மிளிர்ந்தன. தூர்க்கா அவன் பாதங்களில் பணிந்தான் அவளது விழிகளிலிருந்து உதிர்ந்த சில பூக்கள் அங்கே அர்ச்சனையாகின.

அரவிந்த மலர்ந்த புன்னகையுடன் பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க என உளமார வாழ்த்தினான். அவன் கண்களின் கருணையையும் முகத்தின் சாந்தியையும் பார்த்த இருவரும் தமக்குள் கிளாந்தெழுந்த பக்தியால் பரவசமுற்றனர்.

இவள் என் மனைவி இவளது மகிழ்வுதான் இனி என் வாழ்வின் இலட்சியம் எனத் தனக்குள் சபதமெடுத்த கோகுலன் மனைவியைப் பார்த்துப் புன்னகைதான். அவனுள் காட்டாற்று வெள்ளம் போல் மடைதிறக்கக் காத்திருந்த அன்பை அவன் கண்கள் நன்கு காட்டின.

அதைக் கவனித்த அரவிந்தன் இதழ்களும் அன்றலர்ந்த அரவிந்தமாக மலர்ந்தன.

பதினாறு பேறுகளில் ஒன்று மகப்பேறு. அரவிந்தன் ஆசியால் தூர்க்காவுக்கு அதுவும் கிடைக்கலாம். நவீன மருத்துவத்தால் முடியாதா என்ன?

PARK VIEW MEDICAL CENTRE

26/12-16 Toongabie Road, TOONGABIE

DR. JIY CHANDRAN DR. HAVA
SEELAN

OPEN 7 DAYS

Monday - Friday 8am - 8 pm
Saturday - Sunday - Public Holidays 9am - 4pm

BULK BILLING

- * Emergency
- * Women's Health
- * Antenatal Care
- * Minor Surgery
- * Pathology Blood tests
- * Workers Compensation
- * In Home Physiotherapy
- * X Ray Services Open 7 Days next door
- * ECG
- * Child Health
- * Immunization
- * Stress Management
- * Allergy Tests

For Appointments Call

9636 7757

Car park spaces available at REAR

INDIAN PARADICE RESTAURANT

We cater for all occasions
weddings, birthdays, Family parties
and other special events

We specialise in Indian, Sri Lankan
vegetarian & non-vegetarian foods.

பலரும் பாராட்டும் அறுகவை உணவை
உண்டு மகிழ் தொடர்வு கொள்ளுங்கள்

02-9675 1836

INDIAN PARADICE

Shop 12, 32-50 Rooty Hill Rd North, Rooty Hill 2766
(Parking Available, Next to the Rooty Hill Railway Station)

GLOBAL SHOPBEST

For all your Indian, Sri Lankan food items
Best Quality Tamil, Hindi Movies for Rent

Mon - Wed: 9 -7 pm

Thur - Sat: 9 -8 pm

Sundays: 9 -6 pm

Open 7 Days

GLOBAL SHOPBEST

02-9675 3954

Shop 2, 32-50 Rooty Hill North, Rooty Hill, NSW 2766
(Parking Available, Next to the Rooty Hill Railway Station)